

2017-136

Archeologienota Oostrozebeke Waterstraat

Verslag van Resultaten

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Kris VAN QUAETHEM

14-9-2017

Titel: Archeologienota Oostrozebeke Waterstraat

Erkend archeoloog: Maarten Bracke, OE/ERK/Archeoloog/2015/00036

Auteurs: Bert Acke, Maarten Bracke en Kris Van Quaethem

Projectcode bureauonderzoek: 2017H130

Intern projectnummer: 2017.136

Locatiegegevens: Oostrozebeke Waterstraat

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 77293 en Y: 178610; X: 77443 en Y: 178765

Kadastergegevens: Oostrozebeke, sectie E, perceel 799Z5, openbaar groen (zie figuur 5)

Topografische kaart: zie figuur 3 en 4

Betrokken actoren: Bert Acke (assistent-archeoloog), Maarten Bracke (erkend archeoloog), Kris Van Quaethem (assistent-archeoloog) en Jos Neyens (contactpersoon initiatiefnemer)

Wetenschappelijke advisering: /

Plaats en datum: Zelzate, 14/09/2017

© Acke & Bracke bvba, Leegstraat 170, 9060 Zelzate. De auteurs aanvaarden geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de auteurs.

1. INLEIDING	4
1.1. WETTELIJK KADER	4
1.2. ONDERZOEKSOPDRACHT	4
1.2.1. VRAAGSTELLING	4
1.2.2. RANDVOORWAARDEN	4
1.3. WERKWIJZE EN STRATEGIE	5
1.3.1. MOTIVERING ONDERZOEKSSTRATEGIE	5
1.3.2. ORGANISATIE VAN HET VOORONDERZOEK	6
1.3.3. ADVIES SPECIALISTEN	6
1.3.4. WETENSCHAPPELIJKE ADVISERING	6
1.3.5. SELECTIE BRONNEN	6
2. BUREAUONDERZOEK	7
2.1. HUIDIGE TOESTAND	7
2.2. GEPLANDE WERKEN	8
2.3. LANDSCHAPPELIJKE LIGGING	10
2.3.1. TOPOGRAFISCHE SITUERING	10
2.3.2. LANDSCHAPPELIJKE SITUERING	12
2.3.3. BODEMKUNDIGE SITUERING	13
2.3.4. GEOLOGISCHE SITUERING	16
2.4. HISTORISCHE SITUERING	18
2.5. ARCHEOLOGISCHE SITUERING	30
3. SYNTHESE	32
3.1. ARCHEOLOGISCH VERWACHTINGSPATROON	32
3.2. AFWEGING VERDER VOORONDERZOEK	32
3.3. BEANTWOORDING ONDERZOEKSVRAGEN	33
4. SAMENVATTING	35
5. BIBLIOGRAFIE	37
6. BIJLAGES	38

1. Inleiding

1.1. Wettelijk kader

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande bouwaanvraag voor het optrekken van 16 woningen op een goedgekeurde verkaveling te Oostrozebeke Waterstraat, waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt en de bodemingrepen 1000m² of meer bedragen, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

1.2. Onderzoeksopdracht

1.2.1. Vraagstelling

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?
- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?
- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?
- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?
- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?
- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

1.2.2. Randvoorwaarden

Niet van toepassing.

1.3. Werkwijze en strategie

1.3.1. Motivering onderzoeksstrategie

In het bureauonderzoek wordt een zo duidelijk mogelijk beeld gevormd van de huidige archeologische, historische en landschappelijke informatie van het projectgebied en diens omgeving. Deze gegevens worden vergeleken met de geplande werken en de hiermee gepaard gaande verstoringen en vergravingen in de bodem. Het uiteindelijke doel is het bepalen of verder archeologisch onderzoek al dan niet aangewezen is.

Informatie over de afbakening van het plangebied en de geplande werkzaamheden werd aangeleverd via de initiatiefnemer door middel van ontwerpplannen en via mondelinge of schriftelijke communicatie. Om een zicht te krijgen op de huidige archeologische kennis van het plangebied en van de directe omgeving werd de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) geraadpleegd.¹ Deze online databank is uitsluitend toegankelijk voor geregistreerde gebruikers, hoofdzakelijk archeologen. Aanvullend werden verschillende historische kaarten geraadpleegd via Geopunt², de centrale toegangspoort tot geografische overheidsinformatie, en via Cartesius³, een databank die kaarten bundelt van het Nationaal Geografisch Instituut (NGI), de Koninklijke Bibliotheek, het Rijksarchief, lokale archieven en het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika. Aansluitend hierbij werden ook verschillende luchtfoto's bekeken die genomen zijn sinds de jaren '70 van vorige eeuw. Op het kaartmateriaal en de luchtfoto's werd het plangebied geprojecteerd, om zodoende een duidelijk beeld te krijgen van het landgebruik gedurende de laatste eeuwen. Geopunt leverde ook verschillende kaarten op die betrekking hebben tot de landschappelijke en bodemkundige ligging van het gebied. Een kadasterplan dat beschikbaar is via de GRB-kaart op Geopunt werd vergeleken met hetgene dat beschikbaar is via de CadGIS Viewer van de Federale Overheid.⁴ Een topografische kaart werd verkregen via het NGI.⁵

Op basis van dit onderzoek en het raadplegen van bovenvermelde bronnen kan een antwoord gegeven worden op de vooropgestelde onderzoeksvragen.

¹ <https://cai.onroenderfgoed.be/>

² <http://www.geopunt.be/kaart>

³ <http://www.cartesius.be/CartesiusPortal/>

⁴ <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>

⁵ <http://www.ngi.be/topomapviewer/>

1.3.2. Organisatie van het vooronderzoek

In eerste instantie werd gestart met het bureauonderzoek waarbij de diverse beschikbare bronnen geraadpleegd worden. Daarnaast werd in detail bekeken wat de huidige toestand is van het plangebied en werden de geplande werkzaamheden onder de loep genomen. Op basis van deze gegevens samen wordt afgetoetst of ten eerste verder vooronderzoek noodzakelijk is en ten tweede welke onderzoekstappen er eventueel genomen moeten worden.

1.3.3. Advies specialisten

Niet van toepassing.

1.3.4. Wetenschappelijke advisering

Niet van toepassing.

1.3.5. Selectie bronnen

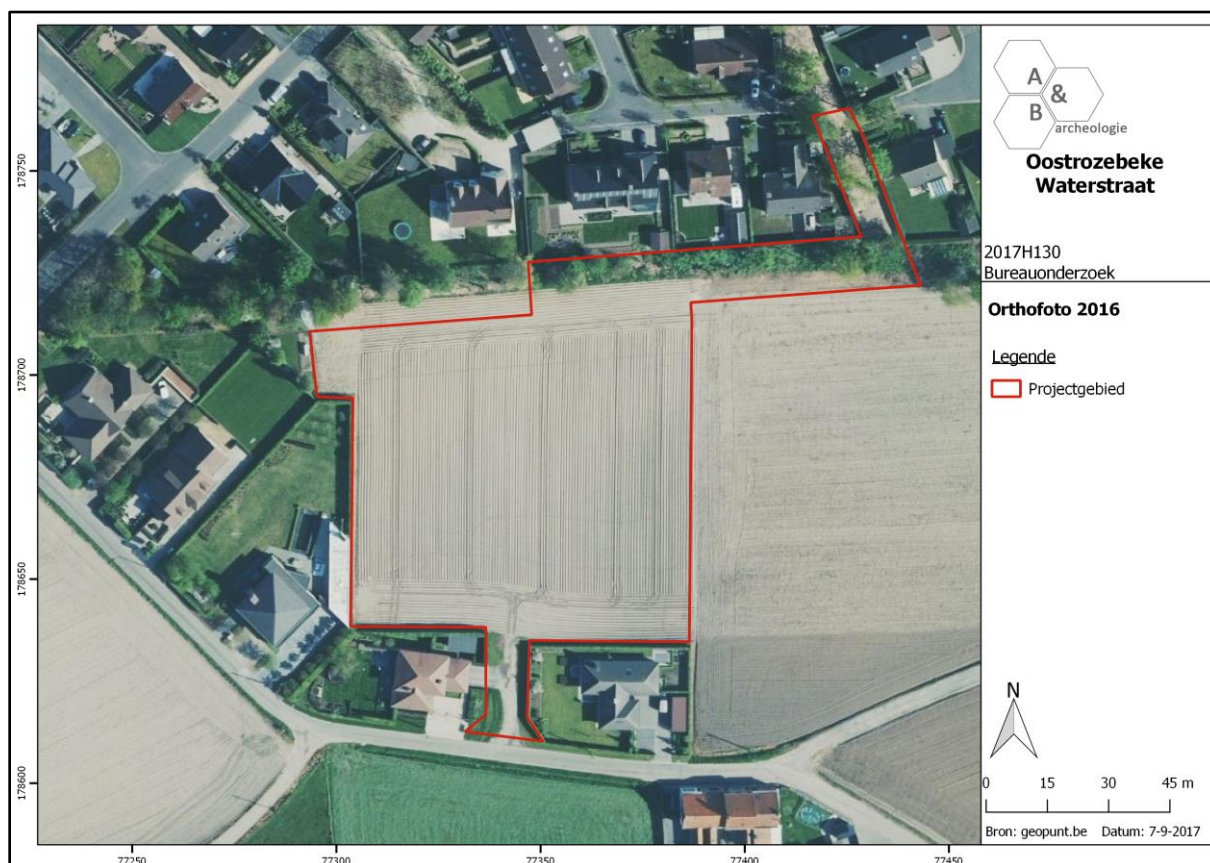
De gebruikte bronnen zijn beschreven onder 1.3.1. De bronnen daaronder vermeld waren afdoende om een gedegen advies te geven voor een verder archeologisch traject. Bijkomend archiefonderzoek werd, gezien de ligging van de site in een landelijke context, niet opportuun geacht.

2. Bureauonderzoek

2.1. Huidige toestand

Het terrein, 8443m² groot, bevindt zich ten noorden van de Waterstraat in Oostrozebeke (provincie West-Vlaanderen) en sluit in het zuiden, het westen en het noorden aan op een bestaande verkaveling/bebouwing. In het oosten is akkerland aanwezig. Het plangebied was tot voor kort in gebruik als landbouwgrond, zoals te zien op figuur 1, een luchtfoto uit 2016. In het kader van de geplande verkaveling en een reeds goedgekeurde verkavelingsvergunning, zijn recentelijk werken gebeurd op het terrein: de diverse bouwloten zijn bouwrijp gemaakt, en de wegenis en de nutsleidingen zijn aangelegd. Er zijn evenwel nog geen luchtfoto's beschikbaar waarop dit te zien is.

De wegenis neemt een lusvorm aan centraal tussen de bouwloten, binnen de lus is een groenzone met infiltratievoorziening aangelegd, alsook en een zestal parkeerplaatsen. Deze weg, met daaronder riolering, is verder doorgetrokken naar het zuiden richting de Waterstraat, waarbij een reeds bestaande grintweg is vervangen door een volwaardige wegenis. Naar het noorden op is een uitweg met riolering aangelegd, die aansluit op de Blijhofstraat/Kouterstraat. Naast de wegenis is een strook aangelegd voorzien van nutsleidingen, waarop de toekomstige woningen kunnen aansluiten.

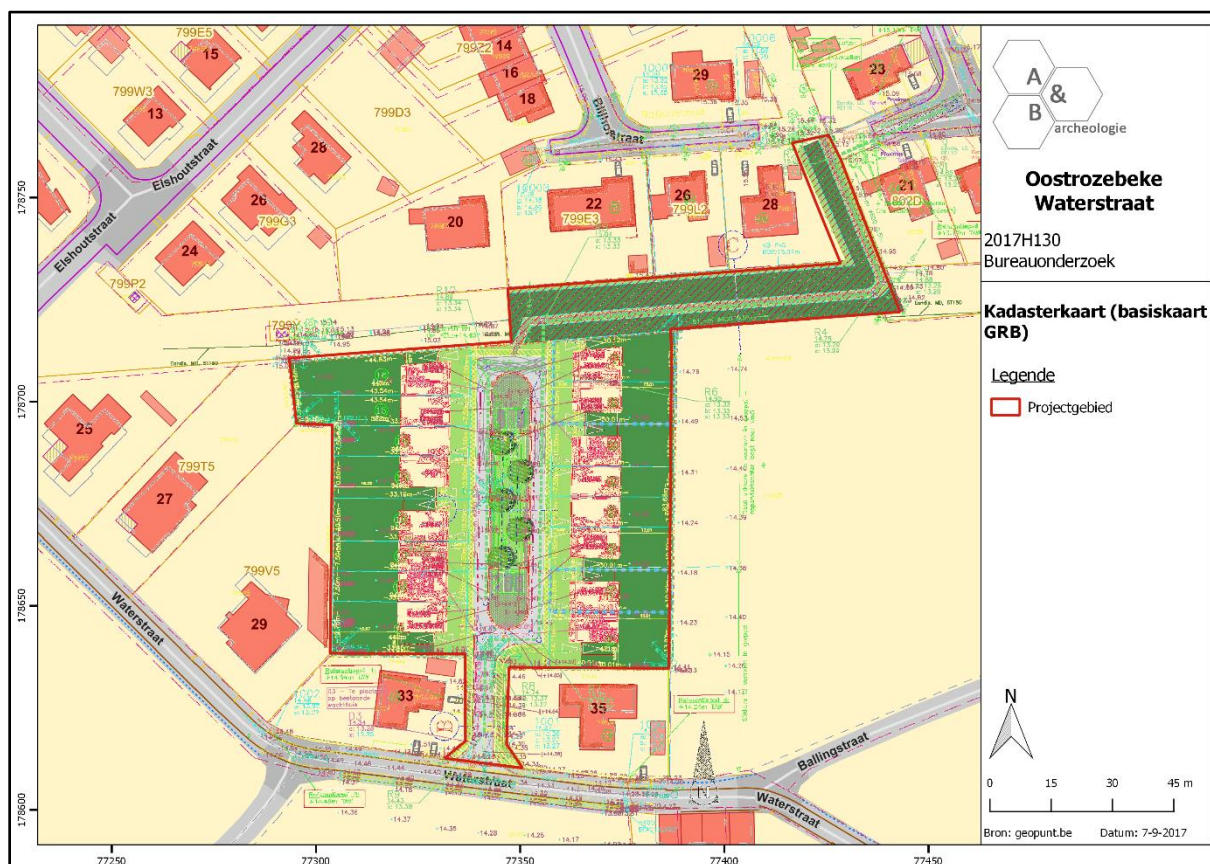
Figuur 1 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2016, voor de ontwikkeling van de verkaveling (bron: geopunt.be).

2.2. Geplande werken

De betrokken percelen maken deel uit van een goedgekeurde verkaveling bestaande uit 16 loten, 8 aan weerszijden van de bestaande wegenis. Op de loten worden 3 blokken van 4 woningen voorzien, en 2 blokken van 2 woningen. De individuele loten worden voorzien van een voortuinstrook en een tuinzone opzij van en/of achter de woning. De voortuinstrook is 5m lang, de bouwzone 12m en de tuinzone varieert van 13,01m lengte aan de oostzijde tot 16,22 en 25,62m (2 percelen in de noordwesthoek) aan de westzijde.

De voortuinstrook is reeds verstoord door aanleg van de nutsleidingen. Op de bouwzone en de tuinzone kan door het bouwrijp maken van de percelen en het werfverkeer gepaard gaand met de aanleg van de wegenis reeds een oppervlakkige verstoring verwacht worden. Het optrekken van de woningen en het inrichten van de tuinzones zal voor een bijkomende verstoring zorgen die nefast is voor eventueel aanwezige archeologische sporen en sites.

Van de totale oppervlakte (8443m²) is meer dan 4000m² reeds verstoord. Wat overblijft zijn een oostelijke en een westelijke bouw- en tuinzone van telkens ca. 2200m² groot.

Figuur 2 Geplande werken (woningen en achtertuinen) en reeds uitgevoerde werken (wegenis, nutsleidingen) geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be en initiatiefnemer).

Figuur 3 Detail van de geplande werken (woningen en achtertuinen) en reeds uitgevoerde werken (wegenis, nutsleidingen) geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be en initiatiefnemer). De rood gearceerde strook in het noorden, de wegenis aangeduid in het grijs, de groenzone ertussen en de lichtgroene strook naast de wegenis (= voortuinstrook) is reeds verstoord door de recente werken gekoppeld aan de goedgekeurde verkavelingsvergunning.

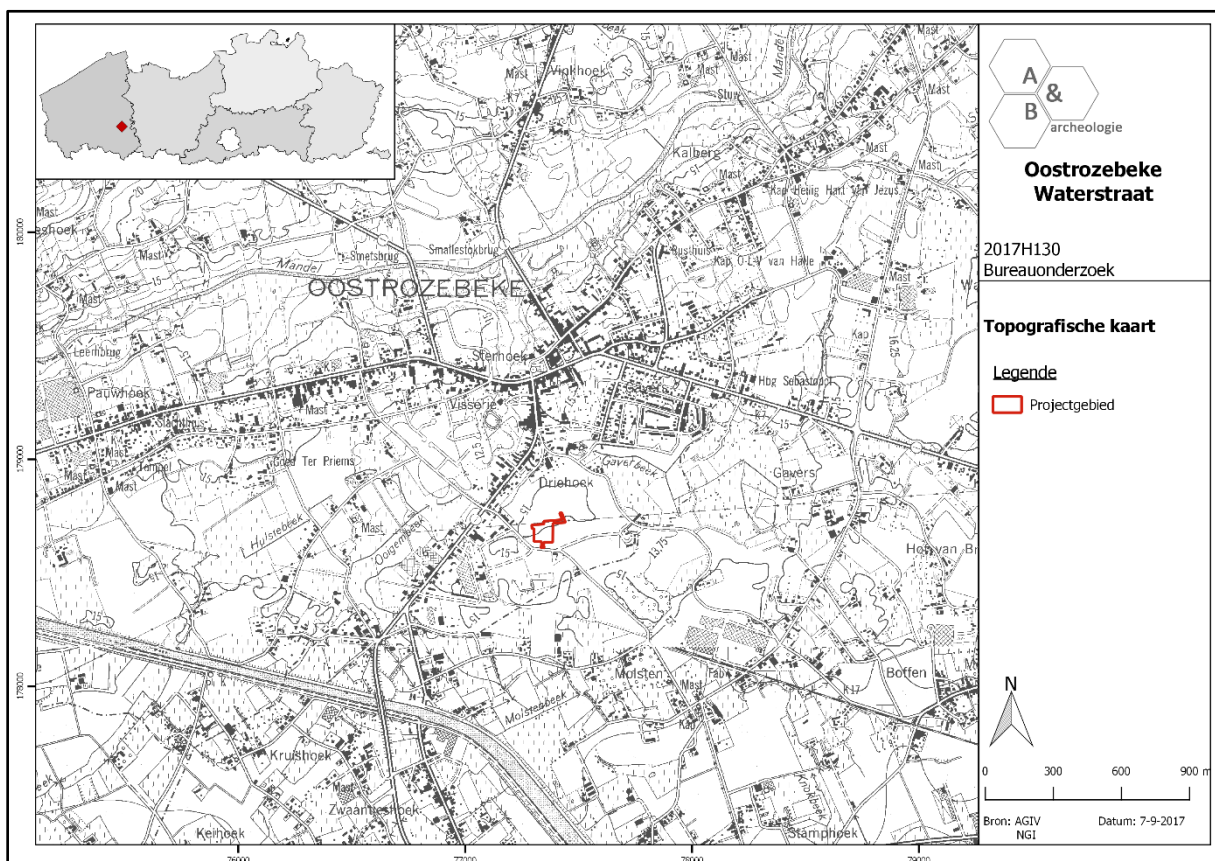
2.3. Landschappelijke ligging

2.3.1. Topografische situering

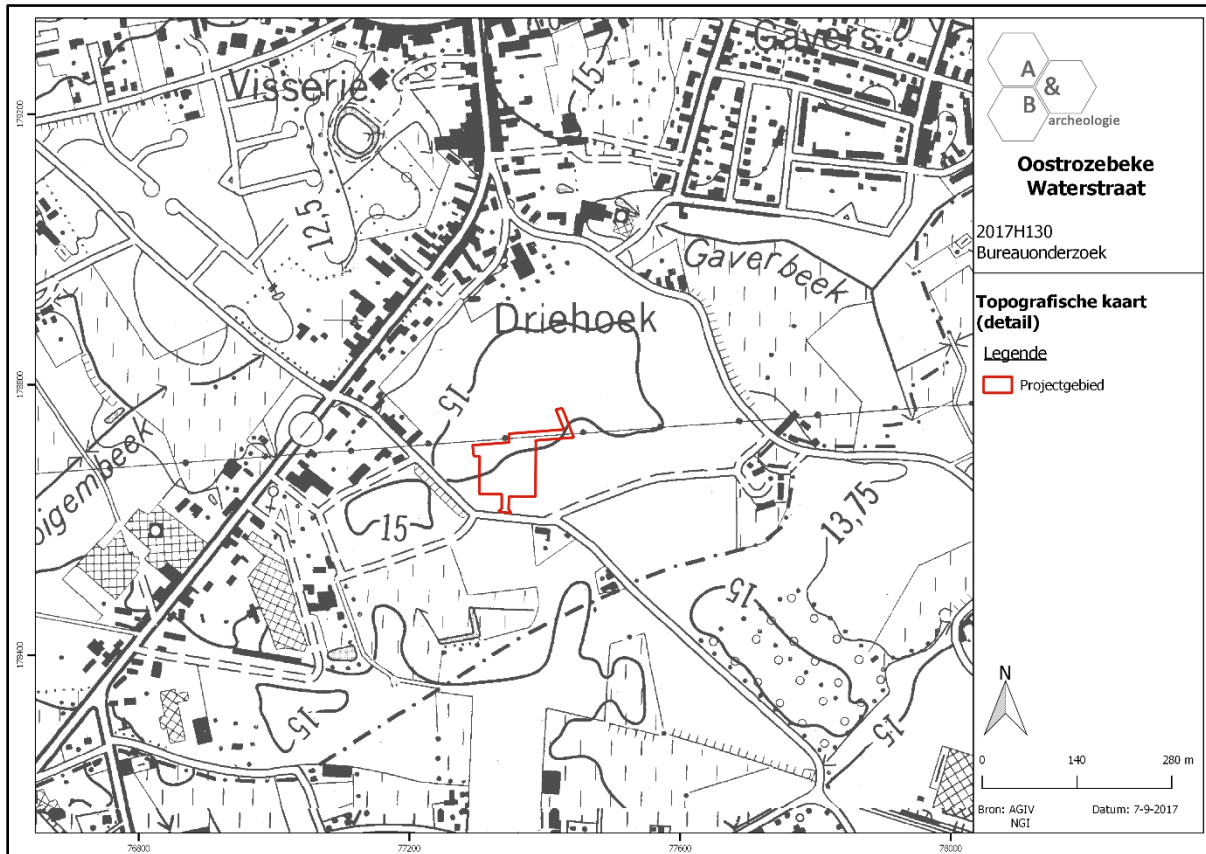
Het projectgebied bevindt zich ten zuiden van de dorpskern van Oostrozebeke, ingesloten tussen de Waterstraat in het zuiden en woningen in een meer recente verkaveling in het noorden. Het gebied ten noorden, naar de dorpskern toe, is zo goed als volledig volgebouwd. Het gebied ten zuiden en ten oosten is meer agrarisch van karakter, met verspreide bebouwing en langsheen de Expressweg N382 (Anzegem-Waregem-Ingelmunster) en het kanaal Roeselare-Leie meerdere industriële gebouwen.

Naast de kern van Oostrozebeke maken ook de gehuchten Ginste en Verre Ginste, in het noorden van de gemeente, deel uit van Oostrozebeke. De gemeente grenst in het westen aan Meulebeke en Ingelmunster, in het noorden aan Tielt en Dentergem, in het oosten aan Markegem, Sint-Baafs-Vijve en Wielsbeke, en in het zuiden aan Ooigem en Hulste.

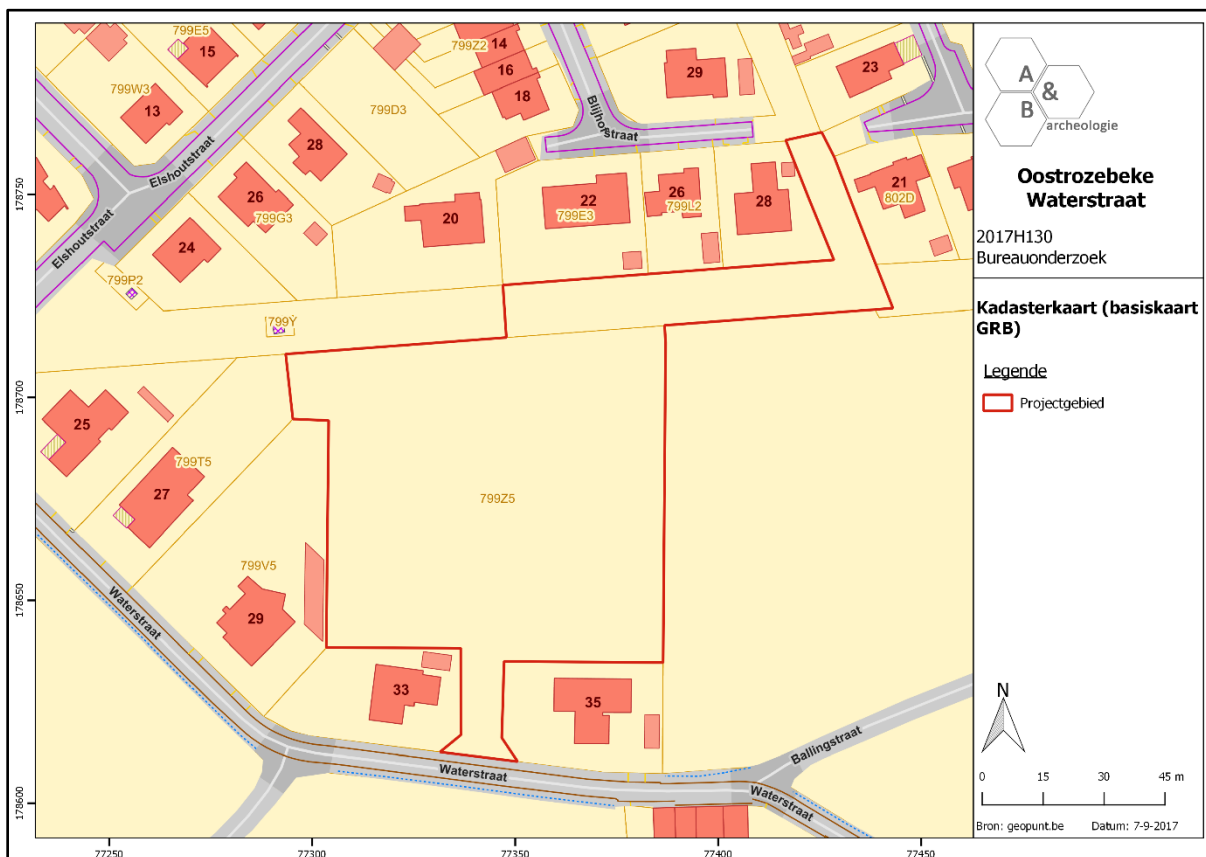
Op de bodemgebruikskaat van 2001 staat het plangebied aangeduid als 'Weiland' (wit ingekleurd), wat niet meer overeenkomt het huidige gebruik.

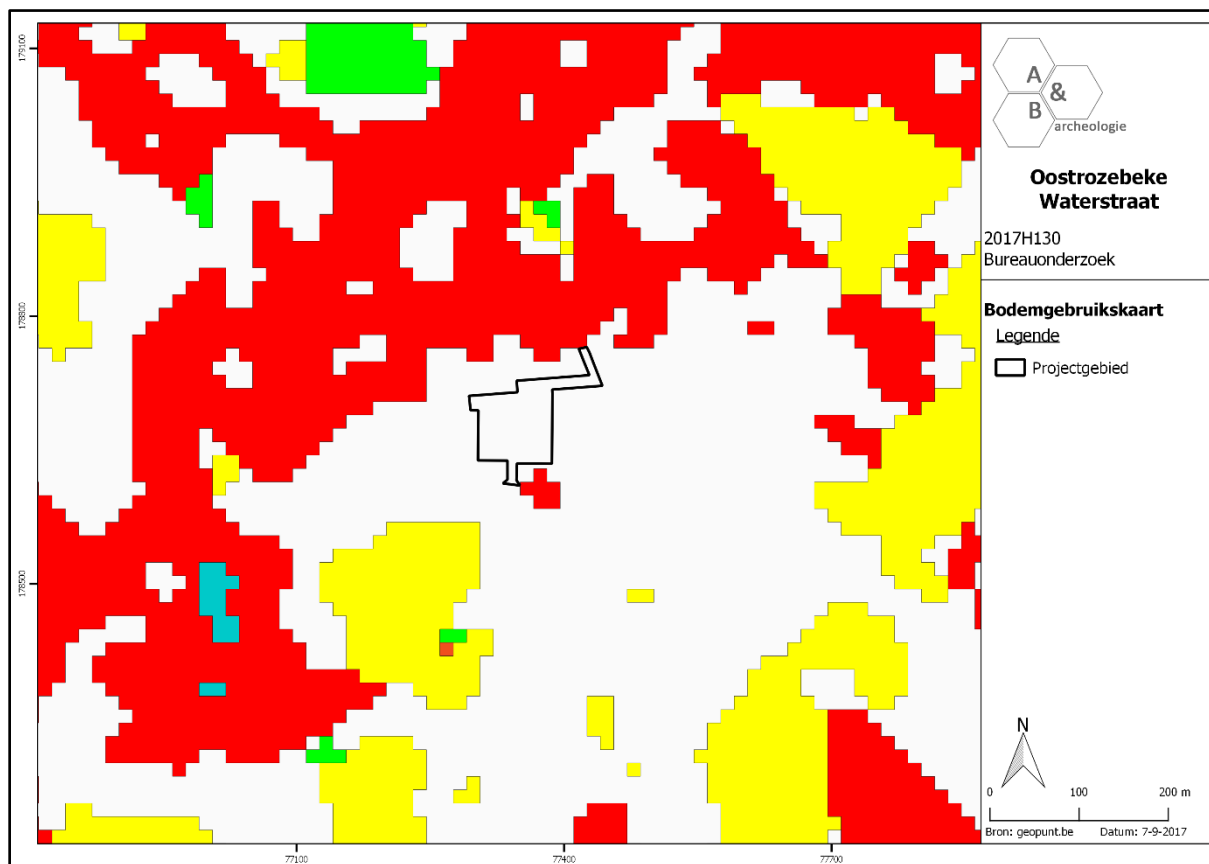
Figuur 4 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

Figuur 5 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

Figuur 6 Zicht op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

Figuur 7 Zicht op de bodemgebruikskarta met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

2.3.2. Landschappelijke situering

Het noordelijke deel van Oostrozebeke behoort fysisch-geografisch tot het zandlemige plateau van Tielt. Het zuidelijke deel, een verre uitloper van het hoogland van Hulste, behoort tot het eveneens zandlemige land van Roeselare-Kortrijk. Het dorp ligt op de zuidelijke rand van de dalsliert van de Mandel die het grondgebied als een kleine rivier van west naar oost doorkruist. Verder stroomafwaarts vormt de Mandel, samen met de Oude Mandelbeek een fossiele rivierloop van de Leie. Het plangebied ligt in het afstroomgebied van de Gaverbeek, een zijwaterloop op de rechteroever van de Mandel. Het oorspronkelijk sterke meanderpatroon van de Mandel werd/wordt ingrijpend gewijzigd door ruilverkaveling. De Mandelvallei en kleine beekvalleien met vochtige beekdalgraslanden en eertijds gesloten karakter wisselen af met licht geprononceerde kouterruggen met vruchtbaar open akkerland (grotendeels geruilverkaveld).⁶

Het grondgebied heeft een golvend reliëf van ca. 10 meter tot ca. 31 meter boven de zeespiegel. Op het digitaal hoogtemodel is te zien dat het plangebied zich bevindt op een tamelijk vlakke, lagere zone tussen de Mandel en de Leie, het is echter hoger gelegen dan de valleigronden nabij deze

⁶ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2017: *Oostrozebeke* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/122117> (geraadpleegd op 13 september 2017).

waterlopen. Op siteniveau kan opgemerkt worden dat het noordelijke en westelijke deel hoger zijn gelegen en dat het terrein afhelt in zuidelijk en oostelijke richting. Het noordzuid hoogteprofiel heeft een daling van +15,50m TAW naar ca. +14,40m TAW, op het westoost hoogteprofiel, genomen centraal op het terrein, wordt dit een daling van +14,80m TAW naar +14,20m TAW.

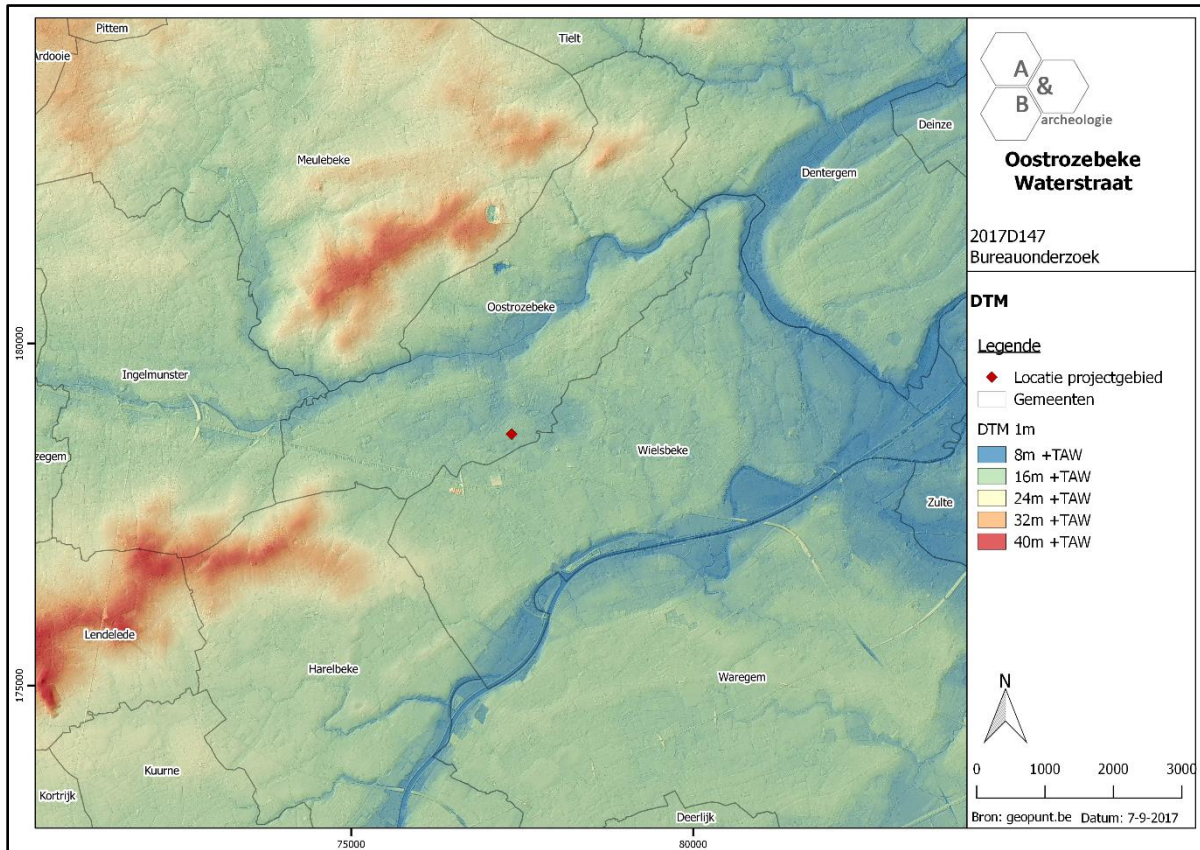
Op de potentiële bodemerosiekaart wordt zo goed als het volledige plangebied groen ingekleurd, wat wijst op een verwaarloosbare erosiegraad.

2.3.3. Bodemkundige situering

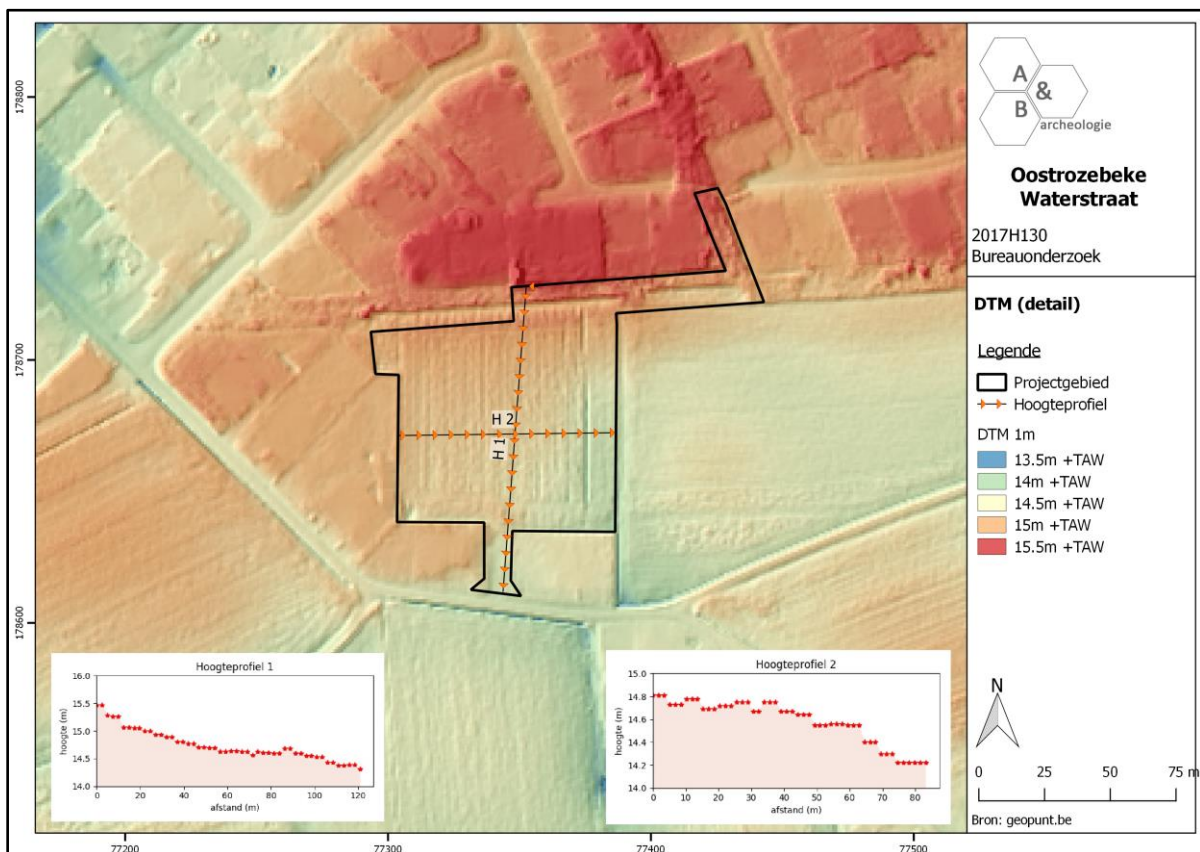
Op de bodemkaart worden verschillende bodemtypes aangeduid op het plangebied:

- Sbc in het noorden ter hoogte van de groenzone: droge lemig zandbodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont. De bouwvoor is ongeveer 25cm dik en donker grijsbruin. De bouwvoor rust op een zwak humeuze, bruine kleur B horizont van 30-40cm dikte. De roestverschijnselen beginnen tussen 90 en 120cm. De bodems zijn te droog in de zomer en gevoelig voor verstuiving.
- Scc in de noordwestelijke helft van het landbouwperceel: matig droge lemig zandbodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont. Deze bodems met gedegradeerde textuur B horizont hebben een bouwvoor van 25-30cm dikte, donker grijsbruin, die in sommige gevallen rust op een weinig duidelijke kleur B horizont. De Bt begint op 40-100cm, uitzonderlijk dieper. Hij is bruin tot geelbruin in het bovenste gedeelte en vertoont zeer bleekbruine zandige strepen en vlekken. In het onderste gedeelte komen gleyverschijnselen voor vanaf 60-90cm. De overgangshorizont is iets grijzer en rust op de gedegradeerde Bt met roodbruine ijzerconcreties en bruine kleihoudende brokken. De bodem is iets te droog in de zomer.
- Sdc in de zuidoostelijke helft van het landbouwperceel: matig natte lemig zandbodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont. Deze matig natte grijsbruine Podzolachtige bodems en Prepodzolen hebben een grijsbruin tot donker grijsbruine bouwvoor, onder akkerland ongeveer 25cm dik, tenzij anders aangegeven. De Ap rust meestal op een bruinachtige overgangshorizont. De verbrokkelde textuur B begint meestal op 60-80cm, hij is sterk aangetast. In het Prepodzol stadium houdt deze horizont ijzerconcreties in. Roestverschijnselen beginnen tussen 40 en 60cm. De bodems zijn voldoende vochtig in de zomer, iets te nat in de winter vooral de substraatseries.

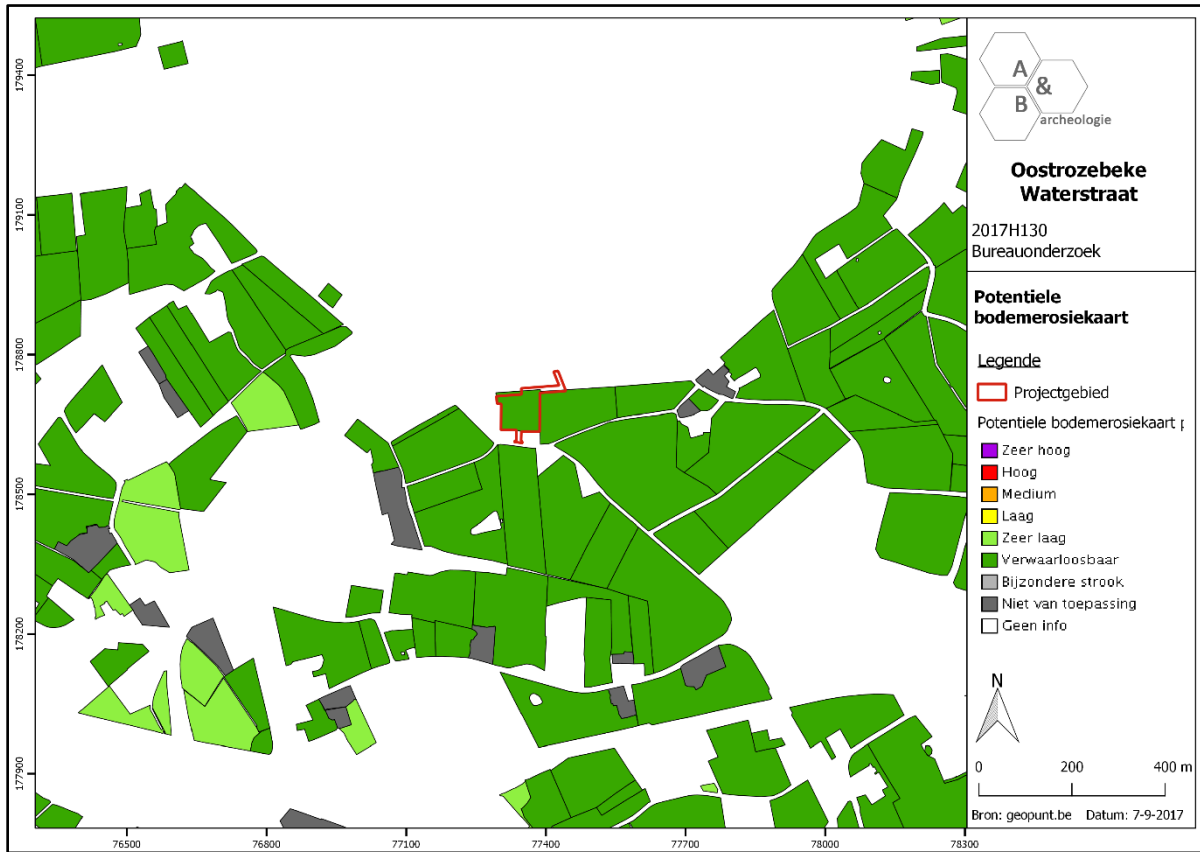
Het plangebied bestaat dus uit lemige zandbodems met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont, die hoger op de helling droog zijn en geleidelijk natter worden naar onderaan de helling toe, in zuidoostelijke richting.

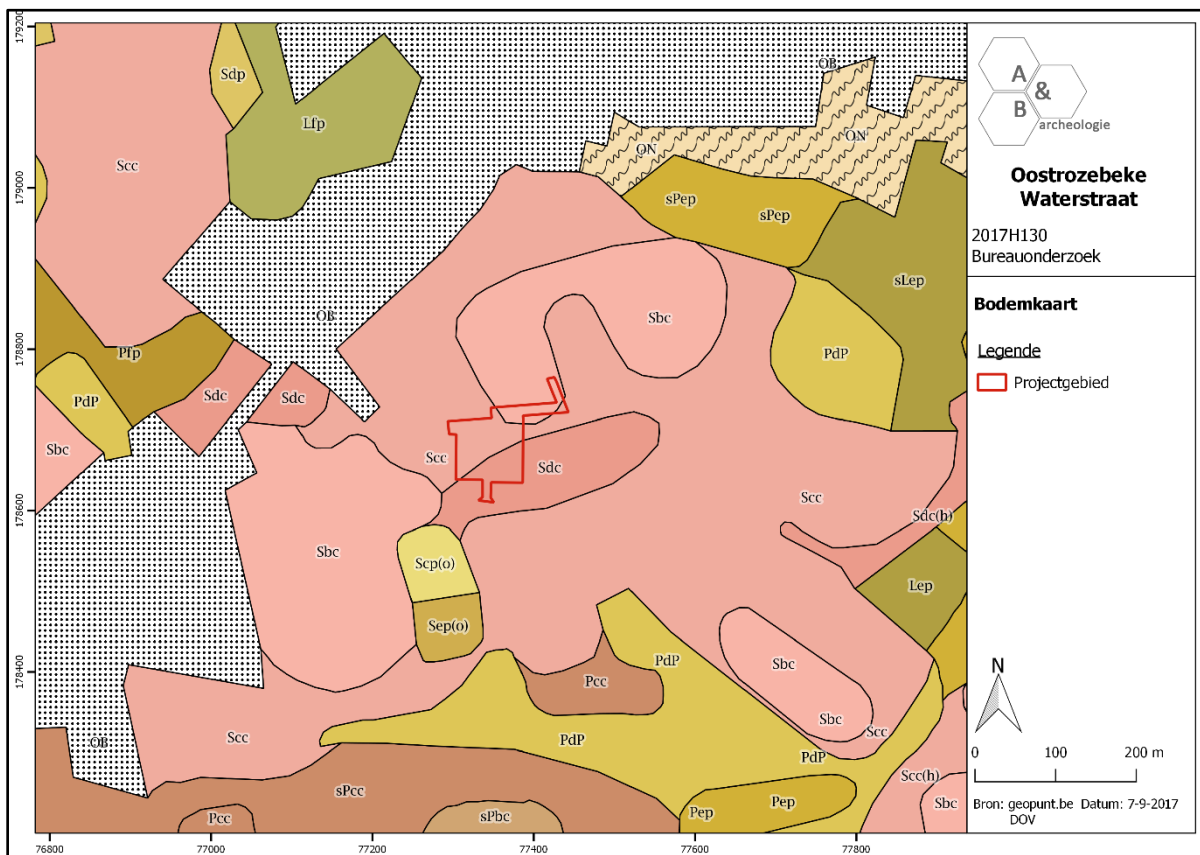
Figuur 8 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel (bron: geopunt.be).

Figuur 9 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel, op siteniveau (bron: geopunt.be).

Figuur 10 Zicht op de Potentiële bodemerosiekaart (bron: geopunt.be).

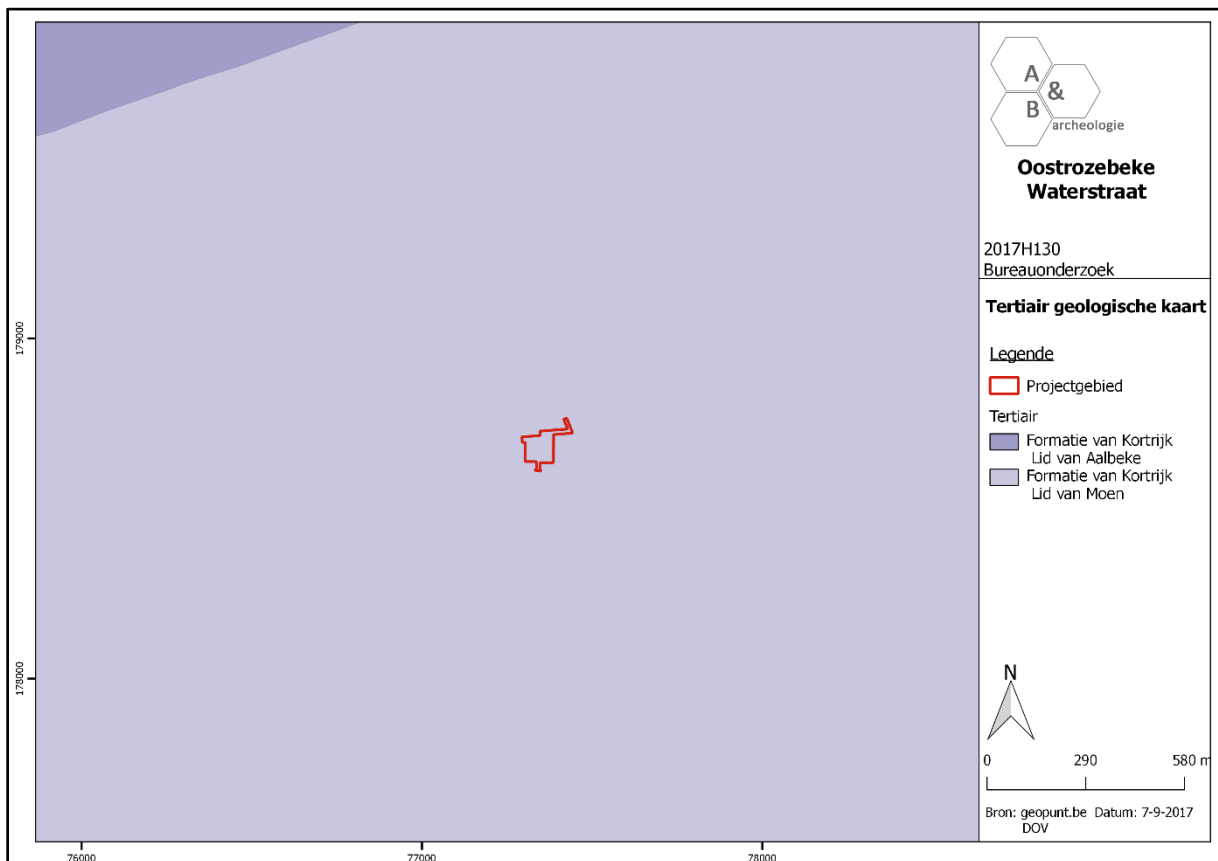
Figuur 11 Zicht op de bodemkaart (bron: DOV).

2.3.4. Geologische situering

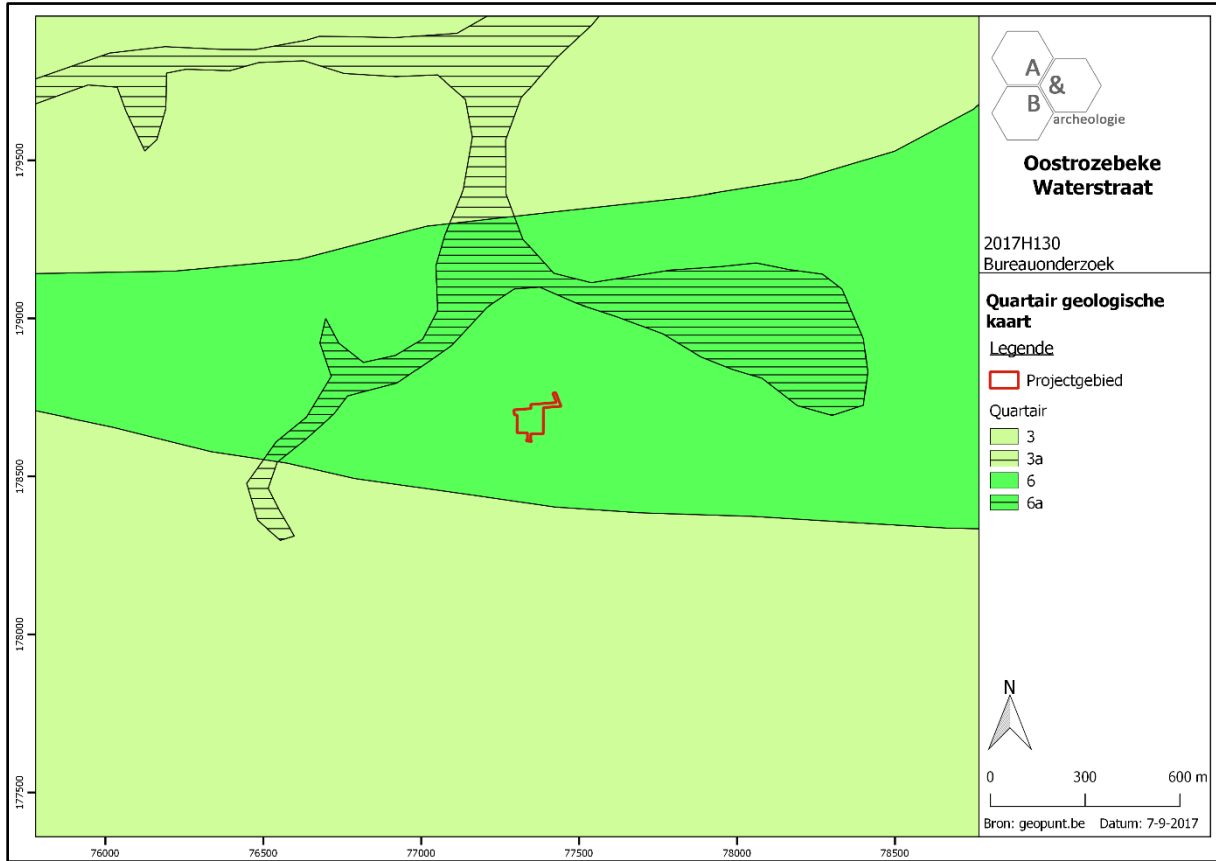
De tertiaire opbouw ter hoogte van het plangebied bestaat uit de Formatie van Kortrijk, meer bepaald het Lid van Moen. De Formatie van Kortrijk is een essentieel mariene afzetting die voornamelijk uit kleiige sedimenten bestaat waarin weinig macrofossielen voorkomen en die te dateren is in het Onder Eoceen. De Formatie kan een dikte van 100m bereiken en rust op de Formatie van Landen. Het Lid van Moen wordt gevormd uit grijze kleiige grove silt met kleilagen die Nummulites Planulatus bevatten. Gemiddeld is het Lid van Moen 45m dik.

De Quartair geologische kaart geeft aan dat het plangebied bestaat uit het type 6 omschreven als volgt: geen Holocene en/of Tardiglaciale afzettingen bovenop de Pleistocene sequentie (6).

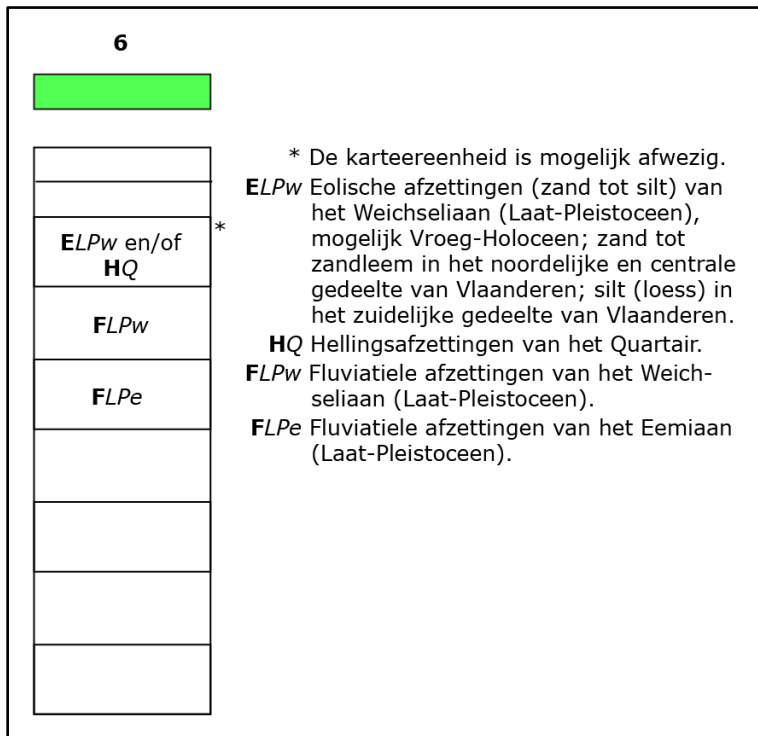
De geomorfologische kaart voor deze streek is niet voorhanden en kan dus niet worden afgebeeld.

Figuur 12 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 13 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 14 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

2.4. Historische situering⁷

Over de oudste bewoningsgeschiedenis van Oostrozebeke is weinig geweten. In zijn "Flandria Illustrata" (1641) duidt Antonius Sanderus de Ginste en de Kalberg aan als de oudste wijken van Oostrozebeke. De toponiemen "Ginste" en "Kalberg" zijn mogelijk van Keltische oorsprong: de Ginste zou teruggaan op de Keltische samenstelling "Gunhesta" (gunna-hesta: wat gemaakt is van houten palen); Kalberg zou op zijn beurt afgeleid zijn van de Keltische samenstelling "Kalbergan" (Kalle-Bere-Hanna: een met paalwerk omheinde woonst ter bescherming tegen wilde dieren). Een andere, meer waarschijnlijke theorie zoekt de oorsprong van deze toponiemen echter in de late ontginning van deze wijken: het toponiem "Ginste" refereert dan aan een streekbenaming voor brem, gedijend op arme grond, terwijl "Kalberg" verwijst naar een hoger gelegen, zanderige en onbegroeide plaats te midden van een bosrijk gebied (een kale berg, als het ware). Het is niet ondenkbaar dat de eerste bewoning zich hier daadwerkelijk situeerde, maar dat deze hoger gelegen sites in een later stadium verlaten zijn ten voordele van lager gelegen, vochtigere, meer vruchtbare gronden. Landbouwontginningen van de eerste bewoners zijn wellicht te identificeren met kouterarealen. Op de hoge en droge plateaugronden ontwikkelen zich tussen de 7de en de 12de eeuw de kouters als eerste grote, permanent bewerkte stukken grond. Door gemeenschappelijk gebruik heeft dit landschap reeds vroeg een open karakter verkregen. Deze kouters hoorden bij het dorp (dorpskouters) of bij een grote hoeve of landbouwuitbating (hofkouters). Hun bestaan wordt bevestigd door enkele koutertoponiemen waarvan de locatie op heden meestal onbekend is: de "Brouwerijkouter", "Dalakkerkouter" of "Dulakkerkouter", "Grote kouter" (1846), "Heerentcoutere" (1653) "Kouterstraetje" (1846), "Mussche kouter" (16de eeuw). Op de Atlas der Buurtwegen (1845) is te zien dat de grootste kouters gelegen zijn tussen het "Groot Goed ter Mols" en de Mandel, in de omgeving van het "Goet van Nieuwenhove" en het "Goed ter Priems" en ten zuidoosten van de dorpskern, tot aan de grens met Wielsbeke.

De oudste schriftelijke vermelding van "Rosebecca" dateert van 1066, en in 1224 komt de schrijfwijze "Rosebeke" voor. De meest plausibele theorie stelt dat de naam van de heerlijkheid afkomstig is van een samenstelling van het Germaanse "rausa" (riet) en "baki" (beek), eventueel verwijzend naar de "Roosbeke", die stroomt van Hulste naar de Mandel, zoals in 1874 vermeld in het parochieboek van G.F. Tanghe. Tegenwoordig wordt de naam "Roosbeke" niet meer gebruikt ter aanduiding van een waterloop in de gemeente, maar wellicht komt deze beek overeen met de Ooigembeek-Hulstebeek, die nabij de Smallestokbrug in de Mandel vloeit. Het toponiem "Oostroosebeke" komt pas voor in 1544, dit om onderscheid te maken met Westrozebeke gelegen in het Ieperse. Het prefix "Oost-" wordt pas consequent toegepast vanaf het einde van het ancien régime. Oostrozebeke maakt van bij de oprichting deel uit van de Roede van Tielt, in de Kasselrij Kortrijk. Een exacte datum voor de oprichting van de dorpsheerlijkheid is niet terug te vinden. Vermoedelijk behoort de heerlijkheid Roosbeke tot de nieuwe heerlijkheden opgericht door de graven van Vlaanderen. Het geslacht van Roosebeke wordt voor het eerst vermeld in de 12de eeuw (Waubertus de Rosbeka, 1194). De juiste ligging van de dorpsheerlijkheid waaruit de huidige gemeente gegroeid is, is niet gekend. Vier sites komen omwille van hun ligging in de onmiddellijke omgeving van de dorpskern voor deze titel in aanmerking: het "Goed te Calonne" (Wielsbekestraat, thans verdwenen), het "Goed ten

⁷ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2017: *Oostrozebeke* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/122117> (geraadpleegd op 13 september 2017).

Daele" (Meulebekesteeweg nr. 15 met bewaard neerhof en verdwenen motte langs de Mandel), het "Eilandje" horend bij het huidige domein "De Visscherie" (Stationsstraat nr. 18) en het "Goed ter Helme" (onmiddellijk ten westen van de kerk, thans verdwenen). Van deze vier sites is de laatste de meest waarschijnlijke kandidaat, aangezien ze in het "Lantbouck vanden lande ende baronnie van Ingelmunstre, Vijve Sint-Eloy appendentie ende deperentien..." opgemaakt door Lodewijk de Bersacques in 1639 afgebeeld wordt als afhankelijk zijnde van de baronie van Ingelmunster. De Plotho's, baronnen van Ingelmunster, mogen zich in die periode eveneens dorpsheer van Roosbeke noemen.

De parochie Oostrozebeke bestaat in ieder geval al in 946. In dat jaar wordt ene Gosewinus vermeld als pastoor. In 1165 is er sprake van een zekere Helbodo als pastoor van Rosebecca. Vanaf 1186 behoort het patronaatsrecht van de Sint-Amandusparochie toe aan de abdij van Ename, wat door paus Clemens III bevestigd wordt in 1190. In de loop van de 12de eeuw wordt een nieuwe kerk opgericht ter vervanging van een ouder bedehuis. De toewijding van de parochie aan de heilige Amandus zou kunnen wijzen op een kerstening halverwege de 7de eeuw door dezelfde heilige, die tevens verantwoordelijk was voor de kerstening van andere parochies in de onmiddellijke omgeving. De kerk van Oostrozebeke valt tot in 1560 onder het bisdom van Doornik, aartsdiakenschap van Gent, dekenij van Roeselare.

Naast de dorpsheerlijkheid Roosebeke, met als vierschaar herberg "Den Hert" (oostzijde van de Markt, afgebroken begin jaren 1970), bevinden zich nog andere belangrijke heerlijkheden op het grondgebied van de prochie. De twee voornaamste zijn "Eename" of "Ten Daele" (bewaard neerhof, Meulebekesteeweg nr. 15) met als vierschaar herberg "Den Swarten Leeuw" aan de Markt, en "Nieuwenhove" (bewaard neerhof, Leegstraat nr. 195) met als vierschaar herberg "Den Gouden Appel" (hoek Ingelmunstersteenweg/Hulstestraat, thans verdwenen). De heerlijkheid Eenaeme of Ten Daele bevindt zich voornamelijk tussen de dorpskern en de Mandel en omvat een vroegere motte langs de Mandel, waar zich naar verluidt ooit een kasteel zou hebben bevonden, en een pachthoeve (cf. Meulebekesteeweg nr. 15). Vermelding van deze heerlijkheid gaat in ieder geval terug tot 1248, wanneer 15 bunder land met woonhuis en schuur verkocht worden aan de abdij van Ename om de schulden van Alicia van Rozenbeca af te betalen. De heerlijkheid Nieuwenhove is vermoedelijk jonger: de eerste vermelding dateert van 1494. Het neerhof met de hoevegebouwen is vrij goed bewaard, alsook een gedeelte van de omwalling. Het buitenverblijf van de familie Halewijn op het omwalde opperhof (het z.g. "Spookkasteel") is afgebroken in de loop van de jaren 1970. Ook de heerlijkheid Ter Priems speelde een niet onbelangrijke rol. Het omwalde pachthof met opperhof-neerhofstructuur, bevindt zich in de Ooigemstraat (nr. 8). Archeologische opgravingen in de jaren 1980 tonen bewoning aan, op zijn minst teruggaand tot de 13de eeuw. De oudste vermelding dateert van 1304. In het noorden van de gemeente bevindt zich de heerlijkheid Te Coolskamp of Ter Mols (cf. Grotstraat nr. 5). Hiervan is het neerhof bewaard, de gebouwen zijn drastisch aangepast. In de onmiddellijke omgeving hiervan bevindt zich in ieder geval nog in 1907 een omwalde motte, die mogelijk de site geweest is van een buitenverblijf (vermeld in 1567) van ridder Jeroen de Mol en/of oudere bebouwing. De eerste vermelding van deze heerlijkheid dateert pas van 1571, maar bewoning op deze site is mogelijk reeds vroeger aanwezig. De kleinere heerlijkheid Caelberghe, met eerste vermelding in 1348, ligt tussen de Mandel, de Dentergemstraat en de Grotstraat, en heeft een molen op de hoek van Kalbergstraat en de Papegaaistraat. Iets noordelijker, op de hoek van de Hoogleenstraat (nr. 18) met de Dentergemstraat, staat een herberg die mogelijk ook dienst doet als vierschaar. Tot slot valt nog de heerlijkheid 't Bardoensche te vermelden, de vierschaar van deze

heerlijkheid bevindt zich op het grondgebied van de parochie Oostrozebeke, in de nabijheid van de Leenbrug, evenals de herberg "De Pauw", die afhangt van deze heerlijkheid (hoek Ingelmunstersteenweg/ Pauwstraat, thans verdwenen).

In 1365 wordt een zekere "Heer van Haelwinne" aangeduid als dorpsheer. De familie Halewijn staat tevens in voor het burggraafschap Harelbeke. Tijdens de Zoutoorlog (1447-1453) tussen de stad Gent en de Bourgondische hertog Filips de Goede (aangaande een zouttaks die de stad Gent als onrechtvaardig beschouwt) wordt er, voornamelijk tijdens de winter van 1452-53 veel schade toegebracht aan het Vlaamse platteland. Ook Oostrozebeke krijgt hieronder te lijden: er wordt geplunderd, de kerk van Oostrozebeke wordt beschadigd en vervolgens opnieuw hersteld. In 1502 is de heerlijkheid Nieuwenhove, die in deze periode aan belang wint, eveneens in handen gekomen van de familie Halewijn. Vanaf 1560 valt de parochie Oostrozebeke bij de herindeling van de bisdommen onder het bisdom van Gent. In 1578 wordt de Oostrozebeekse kerk tijdens de Beeldenstorm voor een tweede maal vernietigd en hersteld. De gehele tweede helft van de 16de eeuw wordt gekenmerkt door ziekte en oorlog, waardoor de bevolking uitgedund wordt. De winter van 1565 is zeer streng, 1570 en 1572 zijn jaren van hongersnood en ziekte en in 1580 heerst in de regio de pest. In de eerste helft van de 17de eeuw hernemen landbouw en dorpsleven in zekere mate. Op figuratieve kaarten van 1639 en 1642, getekend door Lodewijk de Bersacques, staat de "Roosbekmuelen" in de dorpskom en de "Caelbergh muelen" langs de Kalbergstraat aangeduid. De bevolking wordt aangevuld met 'Walen' uit Picardië. Belangrijkste bron van inkomsten is de landbouw, aangevuld met vlasbewerking gedurende de winter. De opkomende vlasseelt vervangt stilaan de wolproductie. De relatieve rust maakt een groei van de bevolking mogelijk. Door de bevolkingsaanwas stijgen de graanprijzen en worden de bossen en de woeste gronden verder ontgonnen. Vanaf 1585/1598 komt de dorpsheerlijkheid in handen van de Duitse adellijke familie de Plotho. De Plotho's zijn baron in het naburige Ingelmunster alwaar ze een riant residentie betrekken.

Tijdens de 17de eeuw wordt de streek geteisterd door oorlog en schermutselingen. In de eerste helft van de eeuw woedt de Tachtigjarige Oorlog tussen Spaanse en Nederlandse troepen. Ten gevolge van troepenlogementen en de bijhorende opeisingen, vermindert de voedselvoorraad, wat hongersnood en uiteindelijk ziekte met zich meebrengt. In deze streek betreft het voornamelijk Franse troepen. Frankrijk verleent immers steun aan de opstandige Noordelijke Nederlanden tegen de Spaanse overheerser, in de hoop gebiedsuitbreiding te kunnen bewerkstelligen in de Zuidelijke Nederlanden. Na de Vrede van Münster (1648) worden de vijandigheden tussen Spanje (inclusief de Zuidelijke Nederlanden) en de Noordelijke Nederlanden gestaakt. Spanje en Frankrijk vechten verder in onze streken tot in 1659 (Vrede van de Pyreneeën, waarbij Frankrijk Frans-Vlaanderen inlijft). De Franse troepen blijven hierna in onze streek rondhangen en plunderen vaak nog afgelegen woningen. In 1667 sterft Filips IV van Spanje. Frankrijk verovert grote delen van Vlaanderen tijdens de Devolutieoorlog. Het Verdrag van Aken (1668) wijst aan Frankrijk de veroverde gebieden toe. In 1672 onderneemt de Franse koning Lodewijk XIV opnieuw een poging tot gebiedsuitbreiding tot aan de Rijn, die hij als natuurlijke grens beschouwt. Dit leidt tot de Hollandse Oorlog, beëindigd door de Vrede van Nijmegen (1678), waarbij Frankrijk zich terugtrekt uit het Kortrijkse. Op het einde van de 17de eeuw nemen tijdens de Negenjarige Oorlog tussen Frankrijk en de Augsburgse Liga de troepenbewegingen opnieuw toe. Meerdere herbergen worden in februari 1690 door militairen overvallen, Spaanse soldaten vallen binnen in herberg "De Swarte Leeuw" op de Markt, en Nederlandse, Engelse en Schotse soldaten in de herberg "De Pauw". Op 9 mei 1691 plunderen Franse troepen zonder rekening te houden met de toegekende sauvegarden een aantal belangrijke hoeves,

evenals de dorpsplaats en het kerkhof. Tussen 12 en 14 juli 1696 trekt het Franse leger op naar Dentergem, waarbij de regio opnieuw zwaar geplunderd wordt. In oktober van hetzelfde jaar verblijven Franse troepen (ong. 10 000 man sterk) gedurende 17 dagen in Oostrozebeke. Hun verblijf gaat steevast gepaard met schade aan huizen en stallingen. Troepenbewegingen te Oostrozebeke blijven duren tot in 1699. In het laatste decennium van de 17de eeuw zoeken velen een veilig onderkomen in de stad, waardoor landerijen braak blijven of goedkoop verpacht worden. Opeisingen, plunderingen en verhoogde belastingen brengen een verhoging van de graanprijs en hongersnood (en uiteindelijk pest) met zich mee, waardoor de bevolking opnieuw afneemt. In 1693 wordt de oogst vernietigd door aanhoudende regenbuien in juli en augustus. Tussen 1701 en 1713 wordt de Spaanse Successieoorlog uitgevochten om de bezittingen van de kinderloos gestorven Karel II van Spanje. De oorlog woedt ook in de Zuidelijke Nederlanden (slag bij Oudenaarde, slag bij Wijnendale en belegering van Rijssel in 1708). Te Oostrozebeke blijft de lijdensweg van plunderingen, opeisingen, hongersnood, ziekte met bevolkingsafname als gevolg, voortduren. De Vrede van Utrecht (11 april 1713) brengt de Zuidelijke Nederlanden in handen van de Oostenrijkse Habsburgers. Vanaf nu heerst er voor een relatief lange periode rust, waardoor de landbouwactiviteiten terug kunnen worden opgenomen. De aardappel verspreidt zich als voedingsmiddel ter vervanging van het dure graan. In 1714 wordt mogelijk een nieuwe kerk opgetrokken, vermoedelijk met integratie van de bestaande 12de-eeuwse toren. Het parochieboek van kanunnik G.F. Tanghe vermeldt in dit jaar echter enkel het kuisen en witten van de kerk. Mogelijk wordt reeds in 1717 de straat van Kortrijk naar Gent voor het eerst verhard. In 1727 komt de heerlijkheid Nieuwenhove in handen van de familie Limnander. De eerste helft van de 18de eeuw wordt gekenmerkt door een groei van de vlasteelt, die voor werk zorgt tijdens de wintermaanden. Omstreeks het midden van de eeuw werpen de Fransen zich op als opkopers van het fijnste vlas, wat leidt tot een grondstoftekort bij de plaatselijke wevers. De uitvoer van vlas wordt verboden, wat aanleiding geeft tot grootschalige smokkel. De Oostenrijkse Successieoorlog (1740-1748) voert rond 1745 opnieuw troepen naar de regio. De soldaten brengen mond- en klauwzeer met zich mee. Door de bloei in de landbouw worden in de tweede helft van de 18de eeuw de belangrijke hoeves in steen opgetrokken: in 1764 de "Gaelikxhoeve" in Otteca, het neerhof van "Nieuwenhove" in 1766, in 1771 de "Wullemeerschhoeve" in de Mandelstraat, in 1773 de poort van "Ten Daele" en 1780 de hoeve, in 1779 de "Mandelhoeve" in de Dentergemstraat en in 1782 "Puydenbroeck" in de Stationsstraat.

Tussen 1770 en 1778 wordt voor militaire doeleinden de kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden opgemaakt door de graaf de Ferraris. De dorpskern is hierop afgebeeld met vrij dichte bebouwing. Buiten de dorpskern wijst verspreide hoevebouw op het landelijke karakter van het dorp. Vele van de landerijen zijn tot op heden bewaard, sommige nog met 18de-eeuwse kern zoals "Nieuwenhove" (Leegstraat nr. 195), "Ter Priems" (Ooigemstraat nr. 8). Er is nog verspreide bebouwing, met concentraties aan de Kalberg en de huidige Vijverstraat. In 1780 wordt de steenweg van Tielt naar Wakken aangelegd. Deze verharde weg doorkruist het uiterste noorden van Oostrozebeke op de parochie de Ginste. Eveneens in 1780 zou een nieuwe stenen brug over de Mandel worden gelegd op de locatie van de huidige "Nieuwbrugge".

Tijdens de wintermaanden zorgen regelmatige overstromingen van de Mandel voor een moeilijke bereikbaarheid van de dorpskern van Oostrozebeke vanuit de Ginste. Velen wonen de mis bij in het dichterbij gelegen Meulebeke, Marialoop of Markegem. Daarop wordt in 1786 overwogen om in het noorden van de gemeente een nieuwe parochie op te richten, maar deze komt er uiteindelijk pas in 1942.

In 1794 maakt de Franse Revolutie een einde aan de Oostenrijkse overheersing. De Franse overheerser creëert volledig nieuwe bestuurlijke instellingen. Het graafschap Vlaanderen wordt verdeeld over twee arrondissementen, de kasselrij Kortrijk maakt deel uit van het arrondissement Oost-Vlaanderen. In 1795 wordt de gemeente Oostrozebeke opgericht met behoud van de vroegere parochiegrenzen. Op 31 augustus valt de nieuwe gemeente onder het kanton Hulste. In augustus 1795 vervangt een gemeentebestuur de vroegere schepenenbank. De relatieve autonomie van de gemeente is echter van korte duur. Op 1 oktober 1796 wordt het Belgische gewest aangehecht bij de Franse Republiek en Vlaanderen verdeeld in 9 departementen. Het Département de la Lys, met als hoofdplaats Brugge, bestaat aanvankelijk uit 28 (Oostrozebeke hoort eerst bij kanton Markegem), en vanaf 15 februari 1796 uit 40 kantons (Oostrozebeke hoort nu bij kanton Wakken) tot maart 1800. De Franse bezetting brengt talrijke veranderingen met zich mee, waaronder de afschaffing van de godsdienst. De kerk wordt gesloten en de kerkelijke goederen verbeurd verklaard en openbaar verkocht. Het "Goed ten Daele" van de Sint-Salvatorsabdij te Ename komt in handen van de familie van Outryve d'Ydewalle. Tussen 1797 en 1802 blijft de kerk verzegeld en wordt de mis clandestien gevierd op het "Goed te Calonne", waar naar verluidt lange tijd een biechtstoel stond. Op het eind van de 18de eeuw neemt de ontwikkeling van de huisweverij een hoge vlucht, wat leidt tot de economische bloei van de streek. Vanaf het najaar van 1797 is er een wekelijkse marktdag, eerst op woensdag, vanaf 1807 op vrijdag. Op het einde van de 18de eeuw ontstaan meerdere kleine, lagere scholen.

In 1800 vervangt Napoleon de kantons door arrondissementen verdeeld in gemeenten. Oostrozebeke ressorteert onder het arrondissement Kortrijk, departement van de Leie, en herwint de bestuurlijke zelfstandigheid. De grenzen van de nieuwe gemeente volgen die van de vroegere parochie. De oprichting in 1815 van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden brengt, wat betreft de bestuurlijke organisatie, weinig veranderingen met zich mee. In 1818 wordt het Département de la Lys omgevormd tot de provincie West-Vlaanderen, verdeeld in acht districten. Oostrozebeke valt onder het district Wakken. In deze periode onderneemt de gemeente een aantal belangrijke infrastructuurwerken. De vervallen Kalbergbrug (Hoogleenstraat) wordt in 1820 opnieuw gebouwd in steen. In 1821 wordt in café "Den Hert" een gemeentelijke gevangenis voorzien. De weg Tielt-Wakken wordt hersteld in 1822 en tevens een aanvraag ingediend om tol te mogen heffen om het onderhoud van de weg te bekostigen. In hetzelfde jaar wordt een voorstel ingediend om de marktplaats te vergroten ten koste van het kerkhof en tussen de begraafplaats en de Markt een muur op te trekken. In 1850 wordt de weg van Ingelmuster naar de dorpsplaats (Ingelmunstersteenweg-Hoogstraat) bestraat. Het daaropvolgende jaar wordt ook een deel van de Kortrijkstraat (thans Stationsstraat) verhard. In 1862 wordt een nieuwe steenweg die Oostrozebeke met Meulebeke verbindt (Meulebekersteenweg) aangelegd. In 1868 wordt de weg van de Markt naar Wielsbeke (Wielsbekerstraat) bestraat en de spoorweg Ingelmunster-Anzegem, die het zuidelijke grondgebied van de gemeente doorkruist, gerealiseerd. De aanleg in 1870-1871 van de "Statiestraat" (huidige Stationsstraat) zorgt voor de verbinding met de dorpskom. In 1871 wordt het kanaal Roeselare-Leie geopend. De graafwerken waren reeds in 1863 aangevat. In 1885 verhuist de begraafplaats aan de kerk naar een nieuwe site in de Kalbergstraat. Twee jaar later wordt de westgevel van de kerk afgebroken om het gebouw met drie traveeën te verlengen. In het begin van de 20ste eeuw worden tevens een aantal secundaire wegen (Sint-Amandsstraat, Hoogleenstraat, Grote Molstenstraat en Veldstraat) verhard, teneinde de bruikbaarheid tijdens alle seizoenen te verzekeren. In 1907 wordt de Kerkstraat verbreed en opnieuw van kasseien voorzien. De laatste burgemeester vóór de Eerste Wereldoorlog is Emiel Lambrecht, die

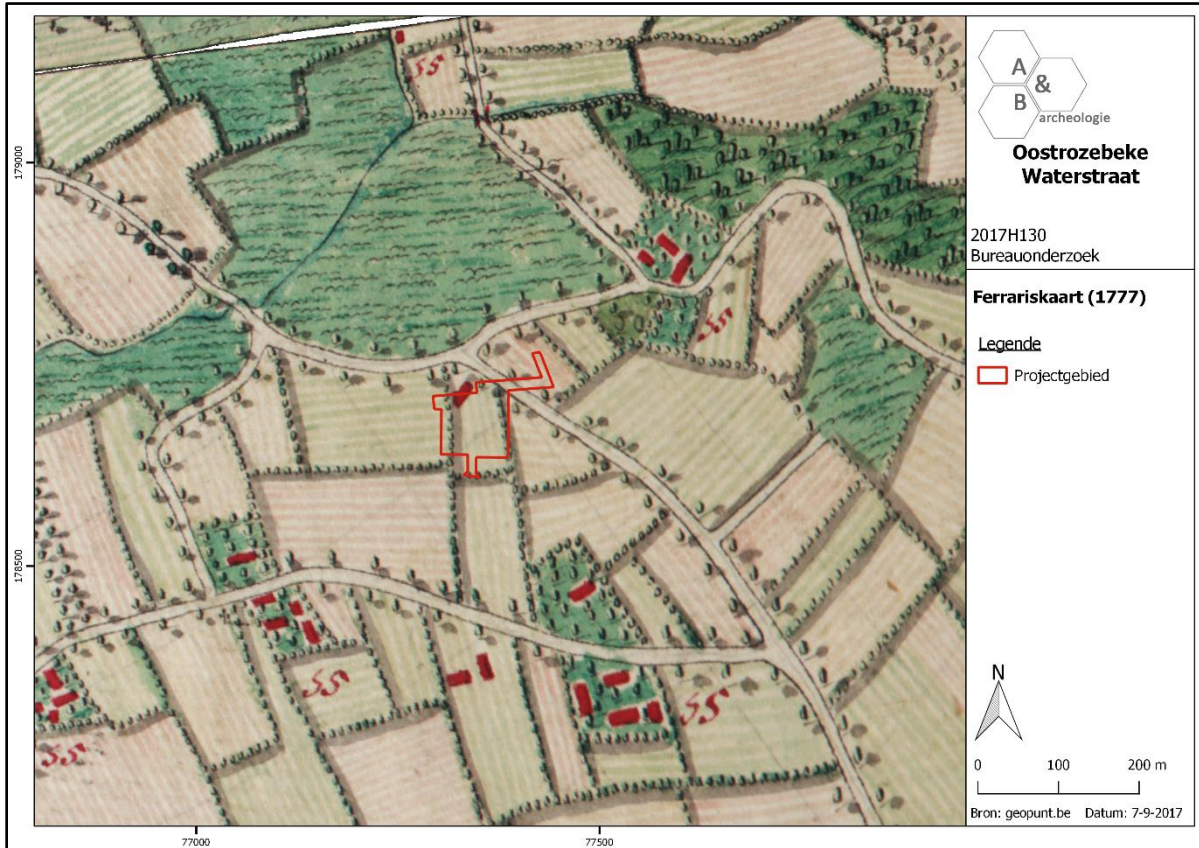
een brouwerij heeft in de Guido Gezellestraat. Onder zijn bewind worden verbeteringswerken uitgevoerd aan de Ooigemstraat, de Sint-Amandsstraat, de Marialoopstraat, de Waterstraat en de Vijf Eikenstraat.

Op 14, 15 en 16 oktober 1914 doorkruisen Duitse troepen op weg naar het front aan de IJzer het grondgebied van Oostrozebeke. Deze doortocht gaat gepaard met de nodige opeisingen. Tijdens de bezetting neemt een Ortskommandant het militaire bestuur met hoofdkwartier in de jongensschool langs de Stationsstraat waar. Dit hoofdkwartier verhuist later naar de overzijde van de straat. Verder betreft de bezetter een mess voor de officieren in het herenhuis van Henri Vandenberghe in de Stationsstraat (afgebroken in 1937), een Soldatenheim in café "Den Hert" op de Markt (thans verdwenen), een cinema in de jongensschool en een badzaal en ontluizingdienst in de gebouwen van weverij Ampe in de Kalbergstraat. In 1916 (12 juli) wordt vanuit de Etappenkommandantur te Kortrijk bevolen het grondgebied van Oostrozebeke ten zuiden van het kanaal Roeselare-Leie aan te hechten bij de gemeente Hulste. Na de oorlog wordt de vroegere toestand echter terug in ere hersteld. In 1917 wordt door de bezetter een vliegveld aangelegd langs de Hoogstraat (cf. nr. 114) en moet hiervoor de dorpsmolen wijken. Bij de bevrijding in oktober 1918 bombarderen de geallieerden de munitiedepots rond het station. Daarna volgen een vijftal dagen van hevige gevechten tussen de bezetter en de Belgische troepen, oprukkend vanuit Ingelmunster. Zes huizen worden volledig vernietigd en ongeveer 50 gebouwen, waaronder de kerk en de pastorie, beschadigd.

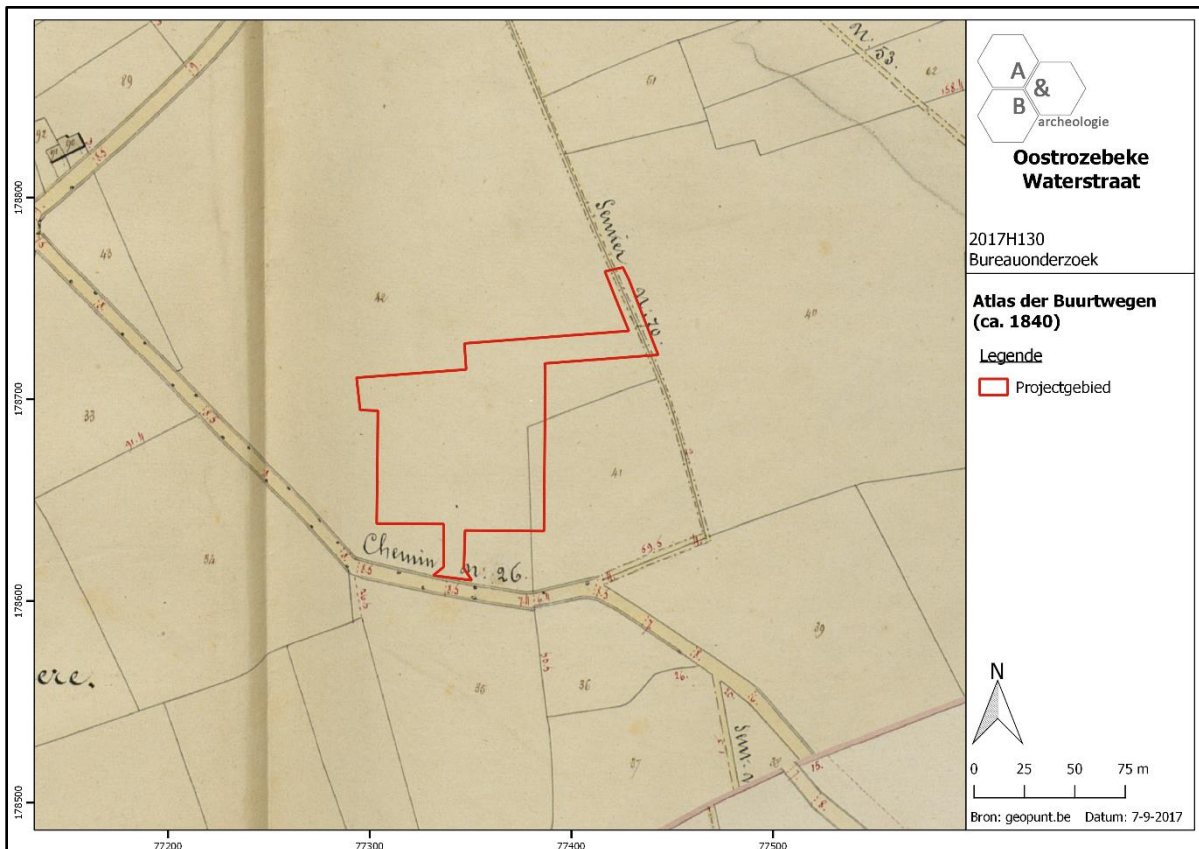
Bij de eerste naoorlogse verkiezingen van 1921 wordt Pieter Dossche burgemeester. Hij laat talrijke openbare werken uitvoeren zoals het kasseien van landbouwwegen, verbeteren van buurtwegen, onderhouden van bruggen, aanleggen van fietspaden en riolering en uitbreiden van gas- elektriciteit- en telefoonnet. In 1934 wordt het marktplein geplaveid. Tijdens de nacht van 7 april 1935 brandt de Sint-Amanduskerk volledig af. Er wordt onmiddellijk werk gemaakt van de bouw van een nieuwe kerk naar ontwerp van de Roeselaarse architect Alfons Van Coillie (eerstesteeenlegging op 9 februari 1936), die reeds op 22 oktober 1936 ingewijd wordt. Tijdens de eerste helft van de 20ste eeuw neemt het gebouwenbestand van de gemeente exponentieel toe als gevolg van de hausse in de vlasnijverheid. In de loop van de 19de eeuw wordt het Leievlas immers zeer populair bij Engelse kopers, wat leidt tot een verregaande mechanisatie van het productieproces en een aanzienlijke uitbreiding van deze nijverheid. Oostrozebeke plukt hier mee de vruchten van, wat te merken is in de vele woonhuizen annex vlasschuur, die vooral ca. 1928-29, maar al beginnend van in het eerste kwart van de eeuw (cf. Gentstraat nr. 4, Ingelmunstersteenweg nrs. 130-132) opgetrokken worden langs de Ingelmunstersteenweg en de Kalbergstraat (parallel met de Mandel). Het betreft hier woningen van z.g. 'eigenwerkers' (zelfstandige vlassers), die instaan voor het zwingelen en drogen van het vlas. Het bewerkte vlas wordt dan verkocht aan een z.g. 'botekoper', die het naar Kortrijk brengt, vanwaar het verscheept wordt, voornamelijk naar Engeland en Ierland. Het traditionele dauwrotten en roten in de Mandel wordt in de loop van de jaren 1930 vervangen door het warmwaterrotten in betonnen roterijen. Ook hiervan zijn nog een aantal voorbeelden bewaard (cf. Gentstraat nr. 4, Ballingstraat z.nr., Kruisstraat z.nr., Kruisstraat nr. 30,...). Ten gevolge van de concurrentie van synthetische vezels verliest de vlasindustrie vanaf 1955 aan belang. Ten gevolge van de teloorgang van de vlasindustrie in de tweede helft van de 20ste eeuw, schakelen een aantal vlasbazen over naar andere, eventueel aanverwante, industrietakken gespecialiseerd in textiel, houtspaanderproductie en vloerbedekkingen (cf. Orotex en Spano langs de Ingelmunstersteenweg en Ter Molst langs de Molstenstraat). Vanaf de jaren 1960 wordt de dorpskern uitgebreid in zuidoostelijke richting met twee nieuwe verkavelingen, begrensd door de Wielsbekestraat, de Stationsstraat, de Waterstraat en de grens met Wielsbeke. De

wijk "Gavers", ten noorden van de Gaverbeek, bestaat uit verschillende types eenheidsbebouwing, aangevuld met vrijstaande woningen uit het einde van de 20ste eeuw. De wijk "Driehoek", ten zuiden van de Gaverbeek, bestaat voornamelijk uit recente, vrijstaande woningen. In 1977 wordt Oostrozebeke niet betrokken in de fusie van de gemeenten. In 1978 wordt de Mandel gekanaliseerd, waarbij men de bochten van de vallei in grote lijnen volgt en de mooiste afgesneden meanders behoudt. Ten noordwesten van de kerk wordt op het einde van de 20ste eeuw een nieuw plein aangelegd, het Gemeenteplein, met ruimte voorzien voor de vrijdagse markt en een concentratie aan nutsgebouwen, m.n. een sportcentrum, een ontmoetingscentrum en een Openbare Bibliotheek.

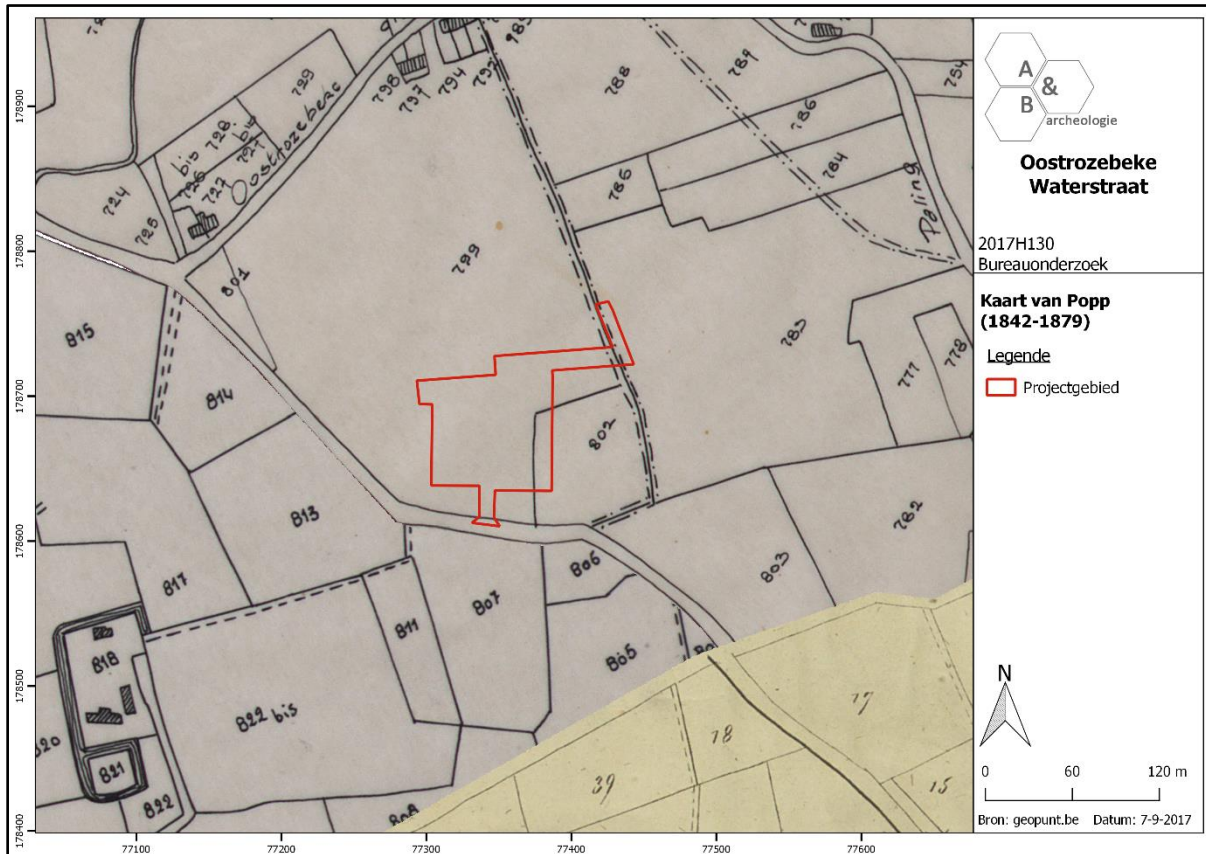
De oudste relevante kaart voor het plangebied die geraadpleegd kan worden betreft de Ferrariskaart uit ca. 1777. De projectie op figuur 14 is echter niet correct, deze moet opschuiven naar het noordwesten, ten noorden van de straat (= de huidige Waterstraat). Het plangebied wordt weergegeven als een eerder nat grasland onder invloed van een nabijgelegen waterloop; dit stemt echter meer dan waarschijnlijk niet overeen met de werkelijke situatie. Bodemkundig en landschappelijk zijn er geen aanwijzingen dat dit een lager gelegen, nat gebied is, integendeel. Op de 19de-eeuwse kaarten is een noordzuid landweg aangeduid ten oosten van het plangebied, die ook loopt ter hoogte van de noordoostelijke groenzone. Ook op de topokaart van 1910 is deze nog te zien, en eventueel zelfs op de luchtfoto van 1971. Het gebied ligt iets te zuiden van het gehucht de Dryhoek. Op de 19de-eeuwse kaarten en de kaart van 1910 is nergens te merken dat het terrein drassig grasland is in een vallei, op de kaart van 1910 staat tenandere de hoogtelijn van 15m aangegeven in het noorden van het plangebied. De nattere gronden en de beek bevinden zich een eindje naar het noordwesten. Het plangebied is op alle kaarten onbebouwd en vermoedelijk in gebruik als landbouwgrond. Op de luchtfoto van 1971 is er nog geen bebouwing te zien rondom het plangebied, wel zijn de hoogspanningspylonen reeds aanwezig. Op de luchtfoto van 1979-1990 verschijnen de eerste gebouwen ten noordoosten van de site. Deze verkaveling wordt later in de 20ste eeuw-begin 21ste eeuw verder uitgebreid; ook de bebouwing langsheen de Waterstraat wordt in die periode uitgebreid.

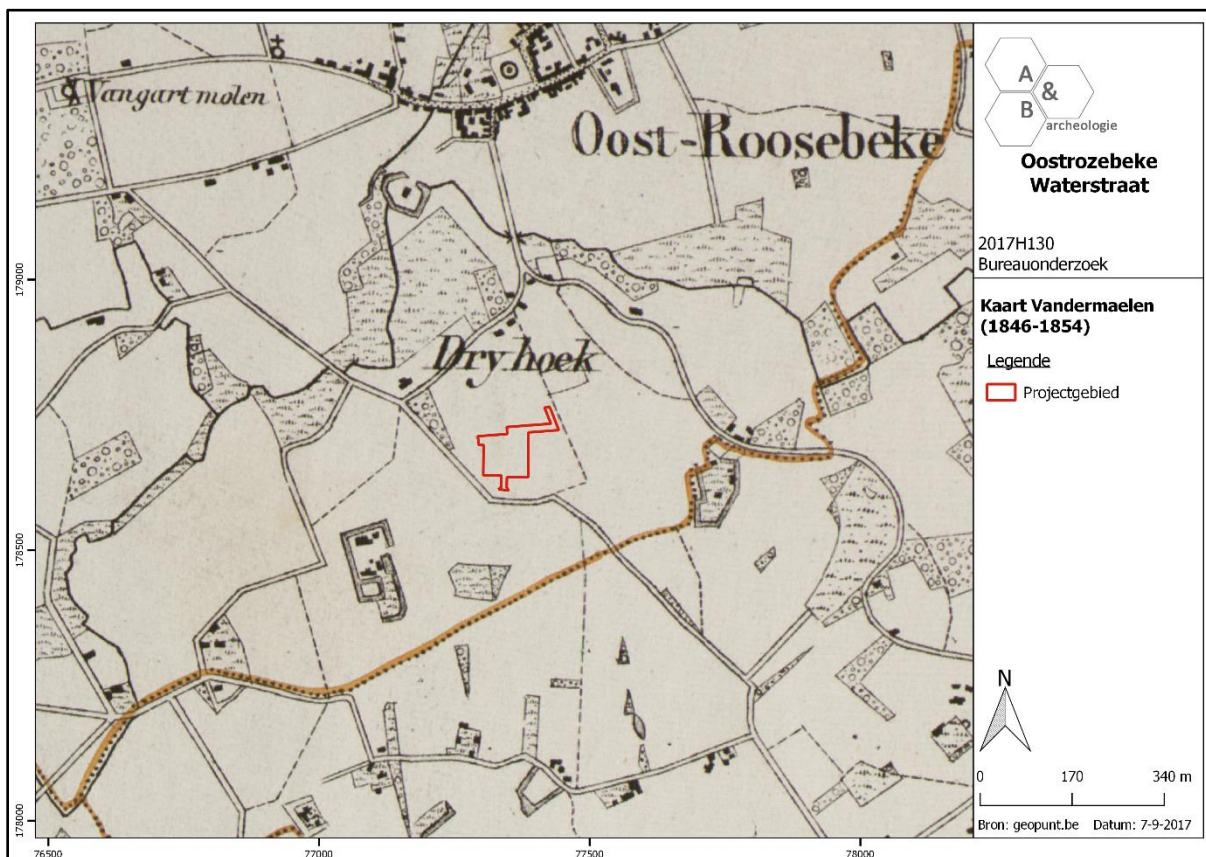
Figuur 15 Uitsnede uit de Ferrariskaart (bron: geopunt.be).

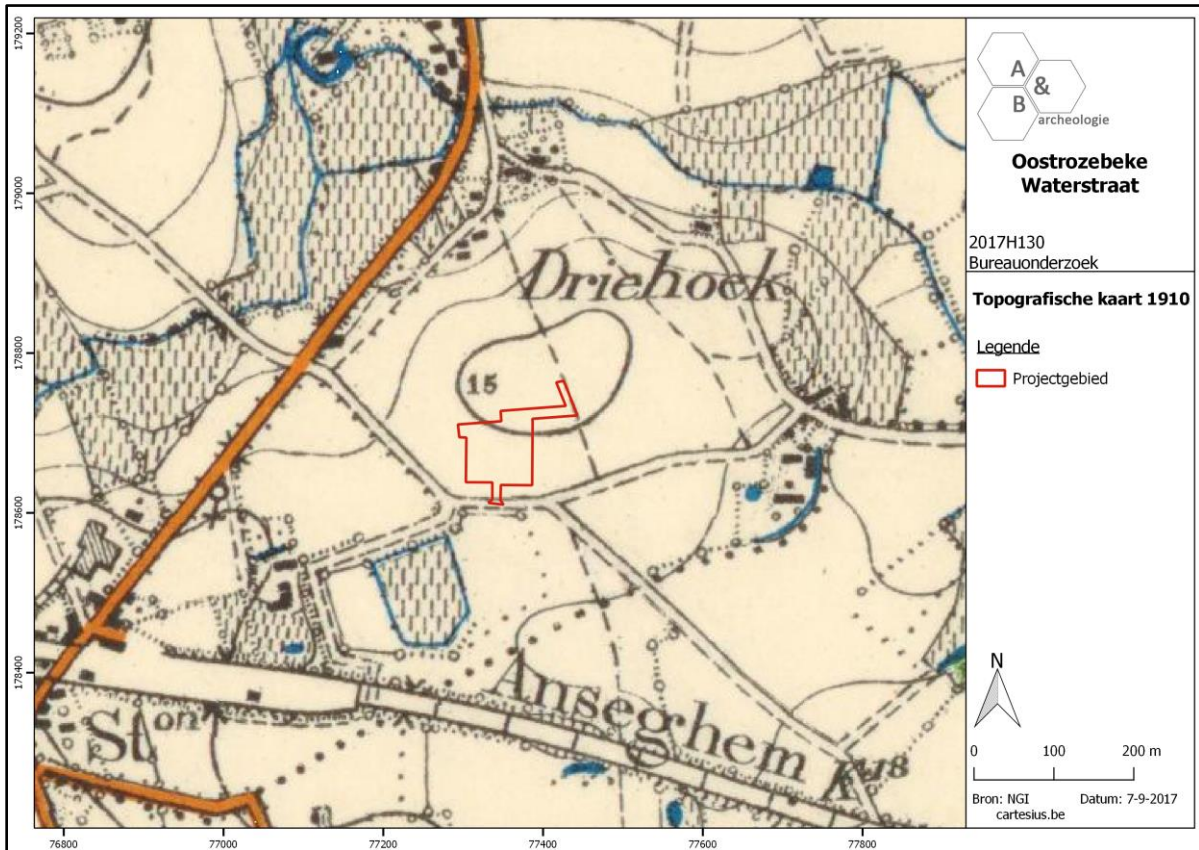
Figuur 16 Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen (bron: geopunt.be).

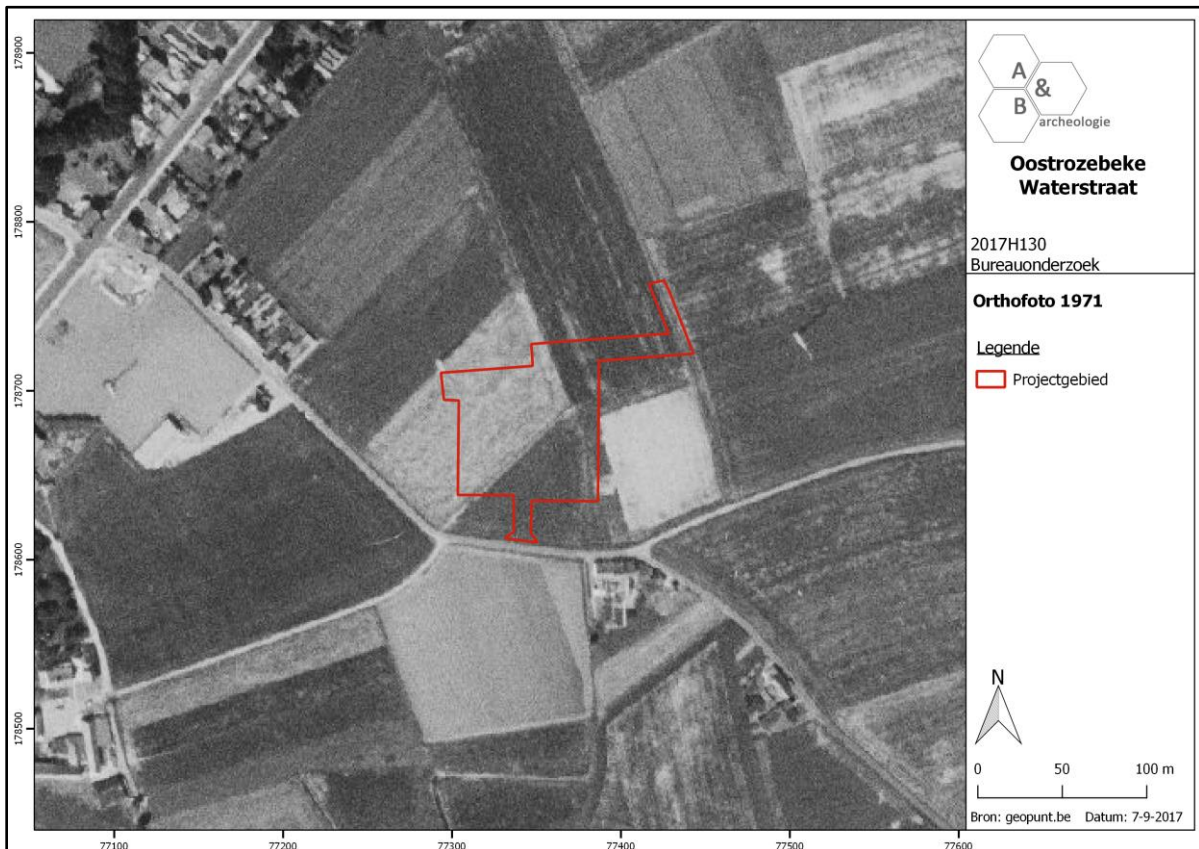
Figuur 17 Uitsnede uit de kaart van Popp (bron: geopunt.be).

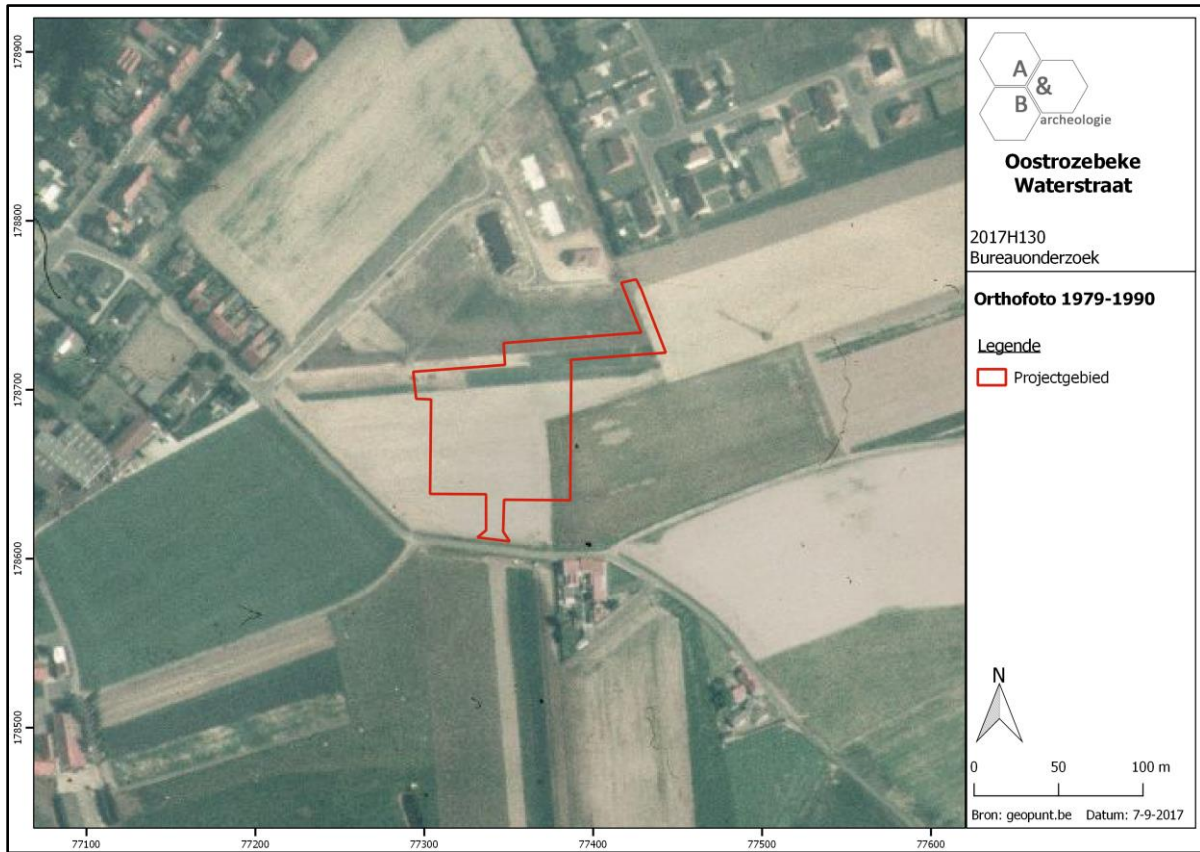
Figuur 18 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen (bron: geopunt.be).

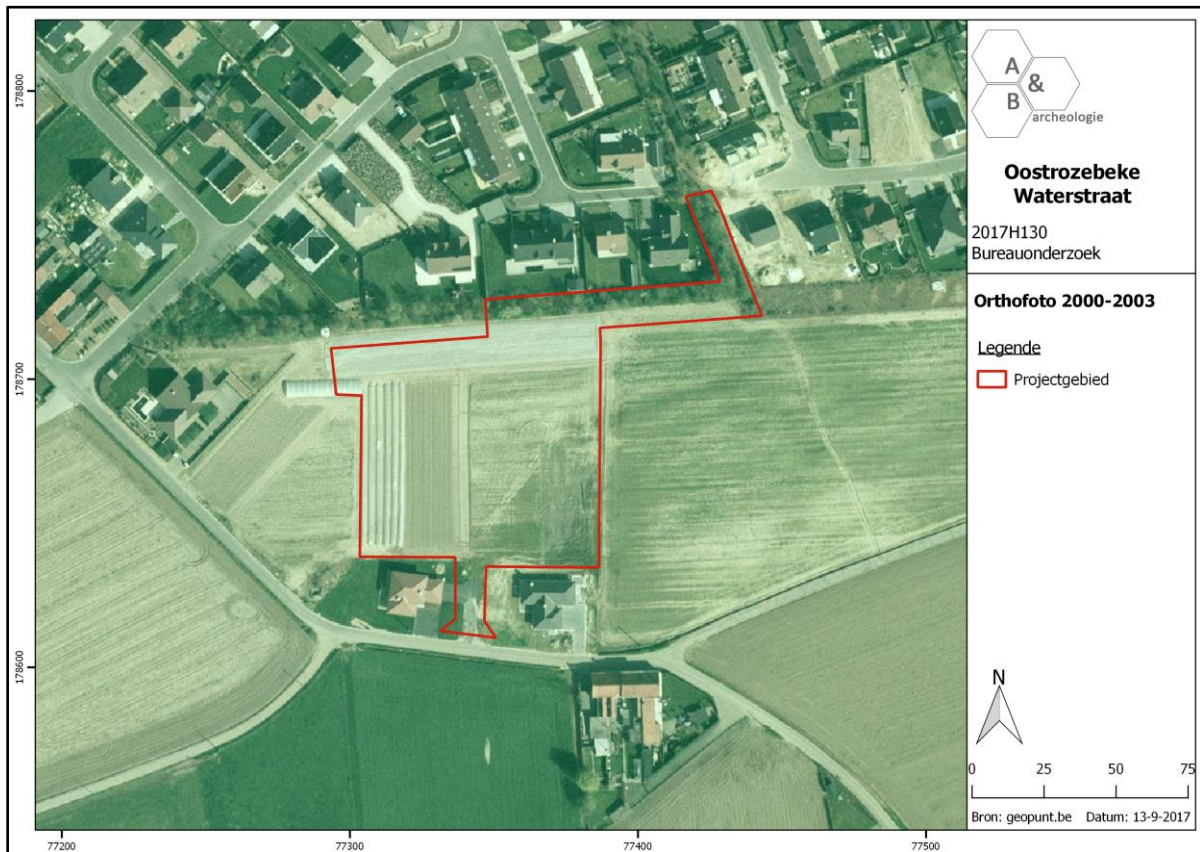
Figuur 19 Uitsnede uit de topografische kaart van 1910 (bron: cartesius.be en NGI).

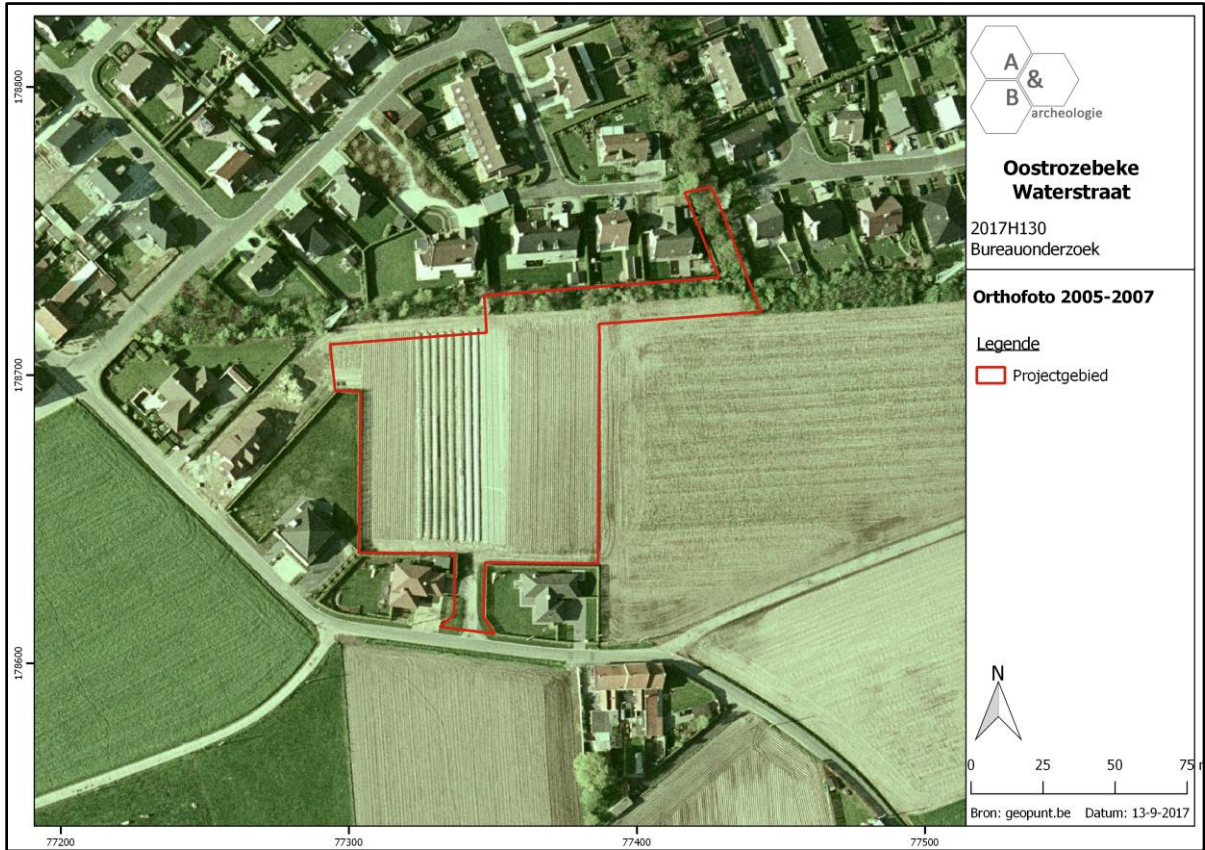
Figuur 20 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).

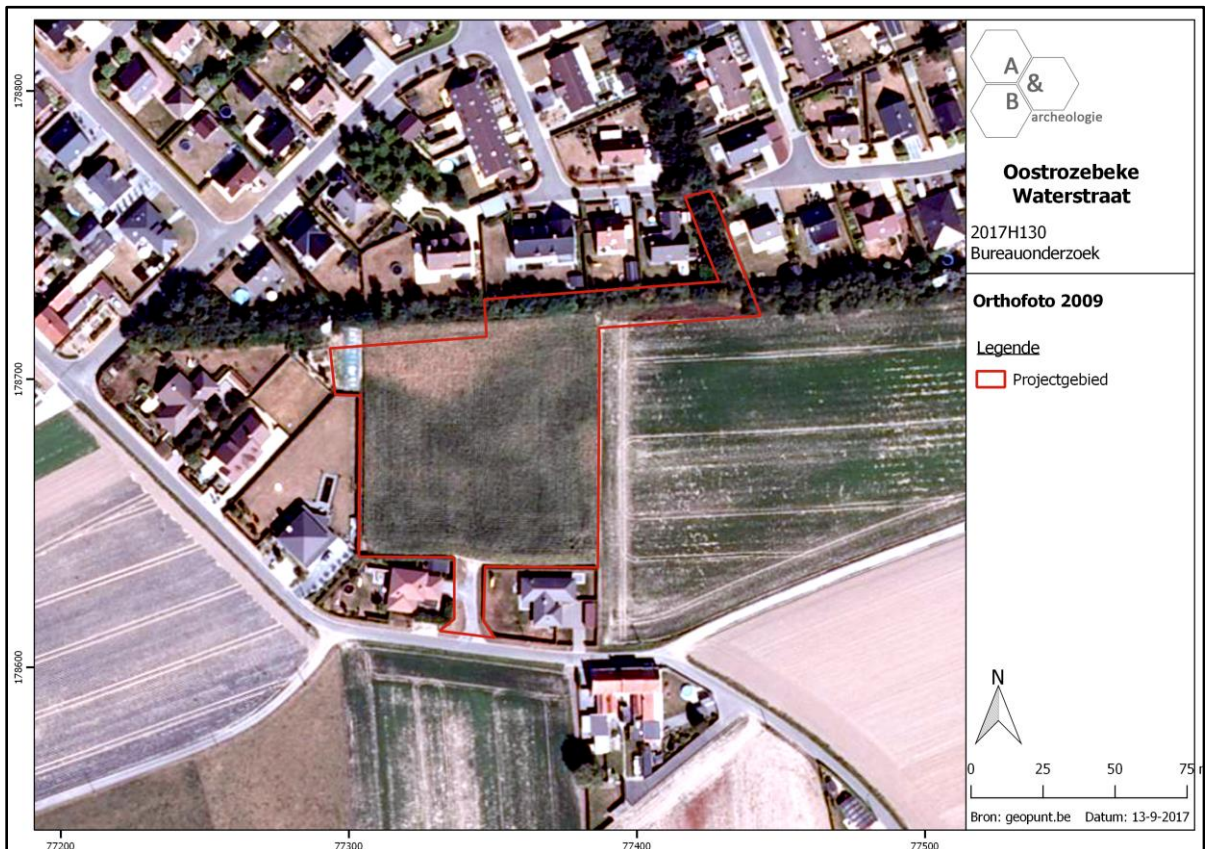
Figuur 21 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1979-1990 (bron: geopunt.be).

Figuur 22 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2000-2003 (bron: geopunt.be).

Figuur 23 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2005-2007 (bron: geopunt.be).

Figuur 24 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2009 (bron: geopunt.be).

2.5. Archeologische situering

Op de Centrale Archeologische Inventaris zijn maar een beperkt aantal gekende sites aangegeven binnen een straal van 1,5km rond het plangebied.

Op CAI Locatie 76713 te Wielsbeke Vaartstraat werden bij een proefsleuvenonderzoek en een opgraving een vroeg-Romeinse nederzetting aangetroffen (gebouwplattegrond, spiekers, hutkom, grachten, 5 brandrestengraven), alsook resten van een volmiddeleeuws erf.

Bij een proefsleuvenonderzoek in 2014 werden ter hoogte van CAI Locatie 207079 enkele volmiddeleeuwse sporen aangesneden: enkele kuilen en paalsporen, waarin enkele fragmenten grijs en handgevormd aardewerk werden aangetroffen. De sporen bevinden zich in alluviale afzettingen, wellicht aan de rand van een bewoningsareaal dat zich buiten het projectgebied bevindt.

In 1982 werd bij een controle van de werken archeologisch onderzoek verricht op Het Goed te Priems, een laatmiddeleeuwse site met walgracht (CAI Locatie 155033). De hoeve was het centrum van de feodale heerlijkheid van Priems. Op een opgehoogde woonheuvel werden oudere bouwresten van zgn. "moeffen" gevonden waarvan het formaat wijst op een datering in de tweede helft en het eind van de 13de eeuw. Talrijke losse vondsten werden verzameld, zoals aardewerk, glas, been en metaal die typologisch van het eind van de 13de eeuw - begin 14de eeuw tot heden kunnen gedateerd worden. Het woonhuis kende minstens 4 opeenvolgende vergrotingen. In 1983 werd ten zuiden van het woonhuis, binnen de met walgracht omgeven woonheuvel, een fundering van Doornikse kalksteen aangesneden bij grondwerken. Mogelijk gaat het hier om de resten van een nog oudere kern, die aan het eind van de 13de eeuw aan nieuwe behoeften werd aangepast. Archeologisch onderzoek van de walgracht leverde diverse vullingsfases op. In de oudste fase was de gracht aan de oostelijke zijde versterkt met houten paalwerk als scheiding tussen woonheuvel en gracht. Op de bodem werden enkele scherven blauwgrijs aardewerk aangetroffen; tweede fase uit de 14de-15de eeuw; in de derde fase (tweede kwart 16de eeuw) is de gracht reeds gedeeltelijk opgevuld; in de vierde fase (17de-18de eeuw) vindt een verdere opvulling van de gracht plaats. De aan het eind van de 18de eeuw ten dele opgevlude gracht werd in de 19de eeuw met een massieve puinlaag opgevuld en in een recent verleden nog geëffend.

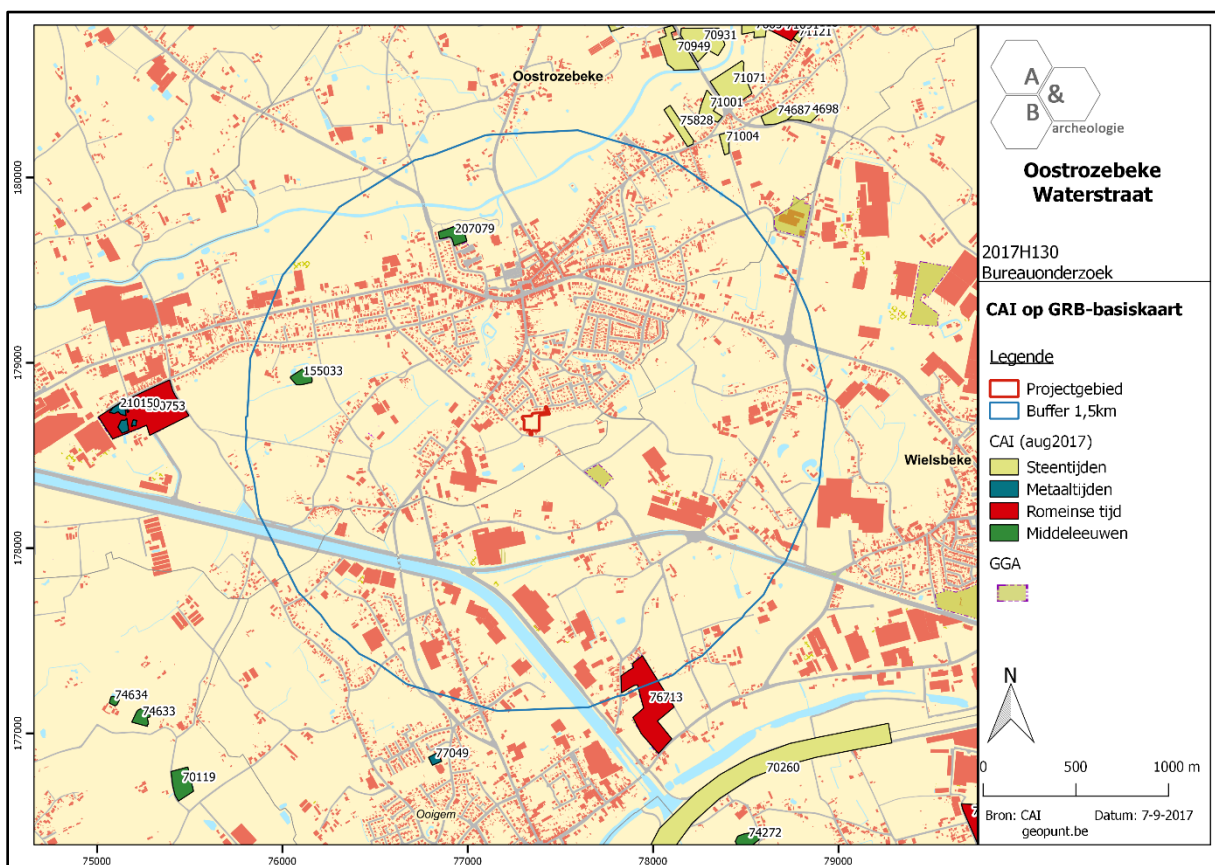
In 2016 werd op een site niet ver ten zuidoosten van het plangebied, aan het kruispunt van de Palingstraat en de Gaverstraat, een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd. Hierbij werd mogelijk de rand van een volmiddeleeuws woonerf aangetroffen, waarvan de kern zich dan ten oosten van de onderzoekszone zou bevinden. Voor het overige leverde dit onderzoek enkel recente sporen op te relateren aan landbouwactiviteiten.⁸

Verder verwijderd van het plangebied zijn ten noorden van de dorpskern zijn langsheen de Mandel diverse steentijdsites gekend via veldprospecties waarbij verschillende lossen vondsten lithisch materiaal werden aangetroffen. In de ruimere omgeving van het plangebied werden de laatste jaren enkele grotere opgravingen uitgevoerd. Ten westen, langsheen de Leegstraat en in het kader van de ontwikkeling van het bedrijventerrein 'De Gouden Appel' werden onder meer enkele Romeinse

⁸ <https://loket.onroerendergoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/650>

brandrestengraven aangetroffen. Ten oosten, langsheen de Lobeekstraat in Wielsbeke, werd een grafveld uit de metaaltijden en bewoning en begravingen uit de Romeinse periode teruggevonden.

Besluitend kan gesteld worden dat de ruime regio van het plangebied rijk is aan sites van diverse periodes. Steentijdsites zijn gekend nabij de Mandel, voor de site zelf zijn geen specifieke verwachtingen voor steentijdsites. Een aantal belangrijke vindplaatsen uit de metaaltijden en de Romeinse periode bewijzen het belang van deze regio in het verleden, gelegen tussen de Mandel en de Leie. Oostrozebeke kent een rijke middeleeuwse geschiedenis, met diverse heerlijkheden en oude hofsteden. Resten van enkele middeleeuwse erven werden reeds aangetroffen bij onderzoeken in het recente verleden. Rekeninghoudend met de landschappelijke ligging en de bodemkundige situatie, is de kans niet onbestaande dat er op het plangebied ook sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en/of middeleeuwen bewaard zijn.

Figuur 25 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).

3. Synthese

3.1. Archeologisch verwachtingspatroon

Op basis van het bureauonderzoek kan volgend verwachtingspatroon vooropgesteld worden:

- Het plangebied gelegen ten zuiden van de dorpskern van Oostrozebeke is minstens sinds 1777 een onbebouwd terrein, meer dan waarschijnlijk in gebruik als landbouwgrond. Vanaf de 19de-eeuwse kaarten wordt een landweg afgebeeld ten westen en deels op het plangebied. De Waterstraat is reeds aanwezig op de Ferrariskaart van 1777. Oostrozebeke kent een tamelijk bewogen en rijke geschiedenis, met talrijke heerlijkheden, en werd meermaals geteisterd door oorlog en schermutselingen. Er hebben geen gekende grootschalige verstoringen plaatsgevonden op het plangebied. Hoe de site er uit zag voor 1777 is niet gekend.

- De ruime regio van het plangebied is rijk aan sites van diverse periodes. Steentijdsites zijn gekend nabij de Mandel, voor het plangebied zelf zijn geen specifieke verwachtingen voor steentijdsites. Een aantal belangrijke vindplaatsen uit de metaaltijden en de Romeinse periode bewijzen het belang van deze regio in het verleden, gelegen tussen de Mandel en de Leie. Oostrozebeke kent een rijke middeleeuwse geschiedenis, met diverse heerlijkheden en oude hofsteden. Resten van enkele middeleeuwse erven werden reeds aangetroffen bij onderzoeken in het recente verleden.

- Het plangebied is gelegen op een licht hellend terrein, bestaande uit droge tot matig natte lemige zandgronden. In de ruimere omgeving bevinden zich de valleien van de Mandel en de Leie, en vele hierin uitvloeiende waterlopen. Dergelijke landschappelijke eigenschappen zijn aantrekkelijk voor menselijke activiteiten (bewoning, ambachten, begraving) in het verleden.

- Deze gegevens tonen aan dat het projectgebied een bepaalde archeologische verwachting heeft. Rekeninghoudend met de landschappelijke ligging en de bodemkundige situatie, is de kans niet onbestaande dat er op het plangebied sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en/of middeleeuwen bewaard zijn. Er zijn geen specifieke aanwijzingen dat het terrein een verhoogd potentieel heeft naar steentijdsites. Op de zones die nog niet verstoord zijn door de aanleg van de wegenis en nutsleidingen hebben geen gekende diepgaande verstoringen plaatsgevonden, waardoor kan verondersteld worden dat eventueel aanwezige archeologische sites een goede bewaring zullen hebben.

3.2. Afweging verder vooronderzoek

De betrokken percelen maken deel uit van een goedgekeurde verkaveling bestaande uit 16 loten, 8 aan weerszijden van de bestaande wegenis. Op de loten worden 3 blokken van 4 woningen voorzien, en 2 blokken van 2 woningen. De individuele loten worden voorzien van een voortuinstrook en een tuinzone opzij van en/of achter de woning. De voortuinstrook is 5m lang, de bouwzone 12m en de tuinzone varieert van 13,01m lengte aan de oostzijde tot 16,22 en 25,62m (2 percelen in de noordwesthoek) aan de westzijde. De voortuinstrook is reeds verstoord door aanleg van de nutsleidingen. Op de bouwzone en de tuinzone kan door het bouwrijp maken van de percelen en het

werfverkeer gepaard gaand met de aanleg van de wegenis reeds een oppervlakkige verstoring verwacht worden. Het optrekken van de woningen en het inrichten van de tuinzones zal voor een bijkomende verstoring zorgen die nefast is voor eventueel aanwezige archeologische sporen en sites. Van de totale oppervlakte (8443m²) is meer dan 4000m² reeds verstoord door aanleg van wegenis en nutsleidingen. Wat overblijft zijn een oostelijke en een westelijke bouw- en tuinzone van telkens ca. 2200m² groot.

Hoewel het plangebied een bepaalde archeologische verwachting kent en op basis van het bureauonderzoek de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet kan aangetoond worden, wordt er geen verder vooronderzoek geadviseerd. De helft van het plangebied is reeds verstoord, wat overblijft zijn 2 aparte zones van ca. 2200m² groot, gescheiden door de verstoorde zone van zo'n 30-35m breed. De archeologische verwachting betreft voornamelijk landelijke bewoning uit het verleden, die het best kan geëvalueerd worden binnen een breed ruimtelijk kader aangezien dergelijke sites doorgaans gepaard gaan met een kernzone waarrond zich perifere activiteitenzones bevonden. De eerder kleine oppervlakte van beide deelzones in acht genomen, gekoppeld aan de reeds bestaande verstoring, lijkt een verder archeologisch vooronderzoek op deze site niet aan te raden. Als er een site aanwezig zou zijn, dan zou deze maar deels worden aangesneden en zou het onderzoek ervan meer vragen oproepen dan beantwoorden. De kosten-baten analyse zou in dit geval negatief uitdraaien. Om die reden wordt er, ondanks het eventuele archeologische potentieel, geen verder onderzoek geadviseerd.

3.3. Beantwoording onderzoeksvragen

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?

Het plangebied gelegen ten zuiden van de dorpskern van Oostrozebeke is minstens sinds 1777 een onbebouwd terrein, meer dan waarschijnlijk in gebruik als landbouwgrond. Vanaf de 19de-eeuwse kaarten wordt een landweg afgebeeld ten westen en deels op het plangebied. De Waterstraat is reeds aanwezig op de Ferrariskaart van 1777. Oostrozebeke kent een tamelijk bewogen en rijke geschiedenis, met talrijke heerlijkheden, en werd meermaals geteisterd door oorlog en schermutselingen. Hoe de site er uit zag voor 1777 is niet gekend. Op het plangebied vond nog geen archeologisch onderzoek plaats, maar in de ruime regio zijn sites uit diverse periodes gekend.

- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?

Ja. Van de totale oppervlakte (8443m²) is meer dan 4000m² reeds verstoord door recente aanleg van wegenis en nutsleidingen.

- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?

Neen.

- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?

Op het terrein worden 16 woningen met bijhorende tuinen ontwikkeld. Het optrekken van de woningen en het inrichten van de tuinzones zal voor een bijkomende verstoring zorgen die nefast is voor eventueel aanwezige archeologische sporen en sites.

- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?

De aan- of afwezigheid van een archeologische site kan niet vastgesteld worden op basis van het bureauonderzoek. Echter gezien de gekende sites in de omgeving en de landschappelijke ligging is de kans op het aantreffen van archeologische sporen niet onbestaande.

- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

Niet van toepassing.

4. Samenvatting

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande bouwaanvraag voor het optrekken van 16 woningen op een goedgekeurde verkaveling te Oostrozebeke Waterstraat, waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt en de bodemingrepen 1000m² of meer bedragen, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, 8443m² groot, bevindt zich ten noorden van de Waterstraat in Oostrozebeke (provincie West-Vlaanderen) en sluit in het zuiden, het westen en het noorden aan op een bestaande verkaveling/bebouwing. In het oosten is akkerland aanwezig. Het plangebied was tot voor kort in gebruik als landbouwgrond. In het kader van de geplande verkaveling en een reeds goedgekeurde verkavelingsvergunning, zijn recentelijk werken gebeurd op het terrein: de diverse bouwloten zijn bouwrijp gemaakt, en de wegenis en de nutsleidingen zijn aangelegd. De wegenis neemt een lusvorm aan centraal tussen de bouwloten, binnen de lus is een groenzone met infiltratievoorziening aangelegd, alsook en een zestal parkeerplaatsen. Deze weg, met daaronder riolering, is verder doorgetrokken naar het zuiden richting de Waterstraat, waarbij een reeds bestaande grintweg is vervangen door een volwaardige wegenis. Naar het noorden op is een uitweg met riolering aangelegd, die aansluit op de Blijhofstraat/Kouterstraat. Naast de wegenis is een strook aangelegd voorzien van nutsleidingen, waarop de toekomstige woningen kunnen aansluiten.

Het plangebied gelegen ten zuiden van de dorpskern van Oostrozebeke is minstens sinds 1777 een onbebouwd terrein, meer dan waarschijnlijk in gebruik als landbouwgrond. Vanaf de 19de-eeuwse kaarten wordt een landweg afgebeeld ten westen en deels op het plangebied. De Waterstraat is reeds aanwezig op de Ferrariskaart van 1777. Oostrozebeke kent een tamelijk bewogen en rijke geschiedenis, met talrijke heerlijkheden, en werd meermaals geteisterd door oorlog en schermutselingen. Er hebben geen gekende grootschalige verstoringen plaatsgevonden op het plangebied. Hoe de site er uit zag voor 1777 is niet gekend. De ruime regio van het plangebied is rijk aan sites van diverse periodes. Steentijdsites zijn gekend nabij de Mandel, voor het plangebied zelf zijn geen specifieke verwachtingen voor steentijdsites. Een aantal belangrijke vindplaatsen uit de metaaltijden en de Romeinse periode bewijzen het belang van deze regio in het verleden, gelegen tussen de Mandel en de Leie. Oostrozebeke kent een rijke middeleeuwse geschiedenis, met diverse heerlijkheden en oude hofsteden. Resten van enkele middeleeuwse erven werden reeds aangetroffen bij onderzoeken in het recente verleden. Het plangebied is gelegen op een licht hellend terrein, bestaande uit droge tot matig natte lemige zandgronden. In de ruimere omgeving bevinden zich de valleien van de Mandel en de Leie, en vele hierin uitvloeiende waterlopen. Dergelijke landschappelijke eigenschappen zijn aantrekkelijk voor menselijke activiteiten (bewoning, ambachten, begraving) in het verleden. Deze gegevens tonen aan dat het projectgebied een bepaalde archeologische verwachting heeft. Rekeninghoudend met de landschappelijke ligging en de bodemkundige situatie, is de kans niet onbestaande dat er op het plangebied sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en/of middeleeuwen bewaard zijn. Er zijn geen specifieke aanwijzingen dat het terrein een verhoogd potentieel heeft naar steentijdsites. Op de zones die nog niet verstoord zijn door de aanleg van de wegenis en nutsleidingen hebben geen gekende

diepgaande verstoringen plaatsgevonden, waardoor kan verondersteld worden dat eventueel aanwezige archeologische sites een goede bewaring zullen hebben.

De betrokken percelen maken deel uit van een goedgekeurde verkaveling bestaande uit 16 loten, 8 aan weerszijden van de bestaande wegenis. Op de loten worden 3 blokken van 4 woningen voorzien, en 2 blokken van 2 woningen. De individuele loten worden voorzien van een voortuinstrook en een tuinzone opzij van en/of achter de woning. De voortuinstrook is 5m lang, de bouwzone 12m en de tuinzone varieert van 13,01m lengte aan de oostzijde tot 16,22 en 25,62m (2 percelen in de noordwesthoek) aan de westzijde. De voortuinstrook is reeds verstoord door aanleg van de nutsleidingen. Op de bouwzone en de tuinzone kan door het bouwrijp maken van de percelen en het werfverkeer gepaard gaand met de aanleg van de wegenis reeds een oppervlakkige verstoring verwacht worden. Het optrekken van de woningen en het inrichten van de tuinzones zal voor een bijkomende verstoring zorgen die nefast is voor eventueel aanwezige archeologische sporen en sites. Van de totale oppervlakte (8443m²) is meer dan 4000m² reeds verstoord door aanleg van wegenis en nutsleidingen. Wat overblijft zijn een oostelijke en een westelijke bouw- en tuinzone van telkens ca. 2200m² groot.

Hoewel het plangebied een bepaalde archeologische verwachting kent en op basis van het bureauonderzoek de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet kan aangetoond worden, wordt er geen verder vooronderzoek geadviseerd. De helft van het plangebied is reeds verstoord, wat overblijft zijn 2 aparte zones van ca. 2200m² groot, gescheiden door de verstoorde zone van zo'n 30-35m breed. De archeologische verwachting betreft voornamelijk landelijke bewoning uit het verleden, die het best kan geëvalueerd worden binnen een breed ruimtelijk kader aangezien dergelijke sites doorgaans gepaard gaan met een kernzone waarrond zich perifere activiteitenzones bevonden. De eerder kleine oppervlakte van beide deelzones in acht genomen, gekoppeld aan de reeds bestaande verstoring, lijkt een verder archeologisch vooronderzoek op deze site niet aan te raden. Als er een site aanwezig zou zijn, dan zou deze maar deels worden aangesneden en zou het onderzoek ervan meer vragen oproepen dan beantwoorden. De kosten-baten analyse zou in dit geval negatief uitdraaien. Om die reden wordt er, ondanks het eventuele archeologische potentieel, geen verder onderzoek geadviseerd.

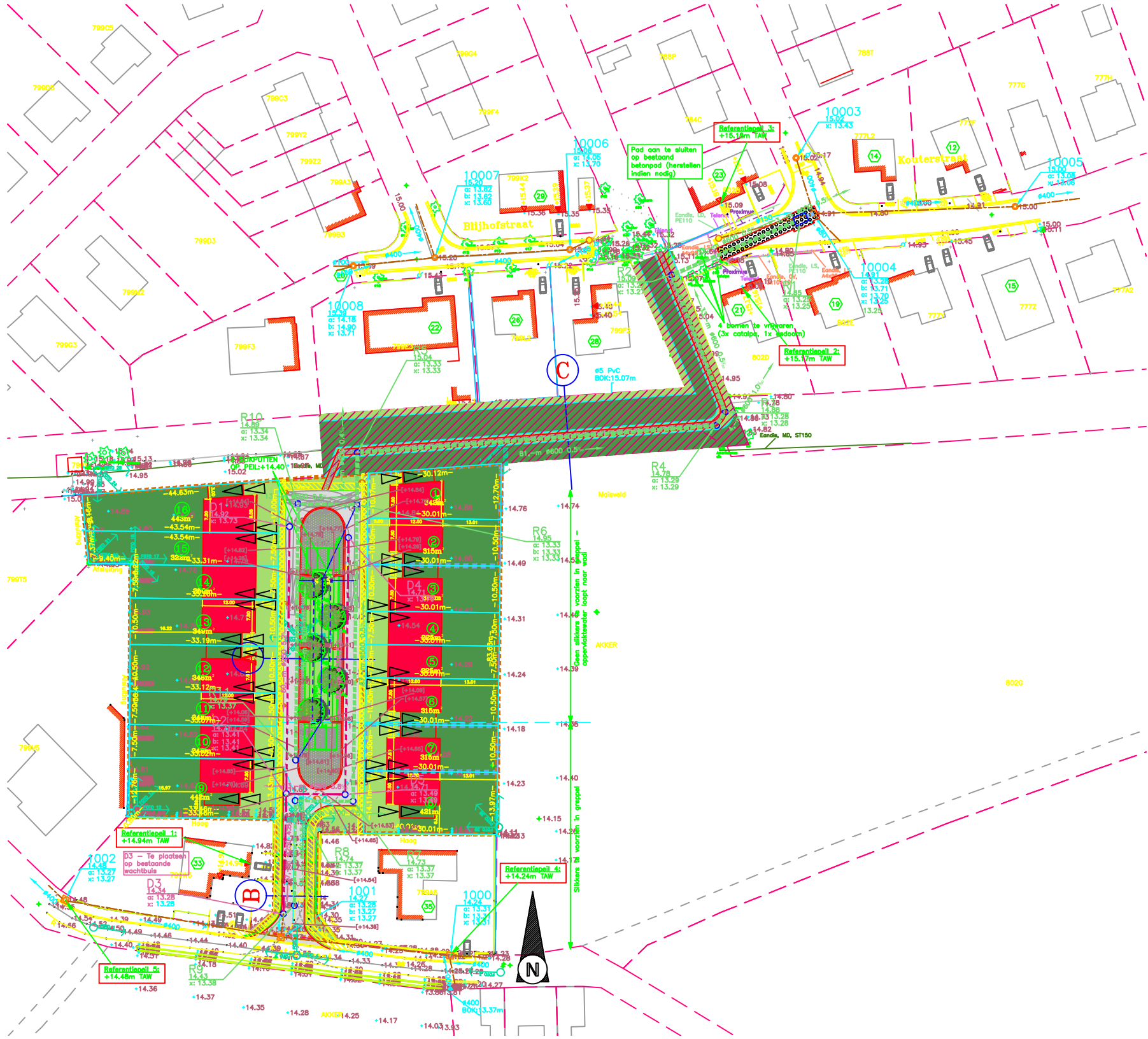
5. Bibliografie

- <https://inventaris.onroenderfgoed.be>
- <https://cai.onroenderfgoed.be/>
- <http://www.geopunt.be/kaart>
- <http://www.cartesius.be/CartesiumPortal/>
- <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>
- <http://www.ngi.be/topomapviewer/>
- <https://loket.onroenderfgoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/650>

6. Bijlages

- Figurenlijst

Figuur 1 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2016, voor de ontwikkeling van de verkaveling (bron: geopunt.be).	7
Figuur 2 Geplande werken (woningen en achtertuinen) en reeds uitgevoerde werken (wegenis, nutsleidingen) geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be en initiatiefnemer).	8
Figuur 3 Detail van de geplande werken (woningen en achtertuinen) en reeds uitgevoerde werken (wegenis, nutsleidingen) geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be en initiatiefnemer). De rood gearceerde strook in het noorden, de wegenis aangeduid in het grijs, de groenzone ertussen en de lichtgroene strook naast de wegenis (= voortuinstrook) is reeds verstoord door de recente werken gekoppeld aan de goedgekeurde verkavelingsvergunning.	9
Figuur 4 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).	10
Figuur 5 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).	11
Figuur 6 Zicht op het kadasterplan (bron: geopunt.be).	11
Figuur 7 Zicht op de bodemgebruikkaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be)... ..	12
Figuur 8 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel (bron: geopunt.be).	14
Figuur 9 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel, op siteniveau (bron: geopunt.be).	14
Figuur 10 Zicht op de Potentiële bodemerosiekaart (bron: geopunt.be).	15
Figuur 11 Zicht op de bodemkaart (bron: DOV).	15
Figuur 12 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	16
Figuur 13 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	17
Figuur 14 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	17
Figuur 15 Uitsnede uit de Ferrariskaart (bron: geopunt.be).	25
Figuur 16 Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen (bron: geopunt.be).	25
Figuur 17 Uitsnede uit de kaart van Popp (bron: geopunt.be).	26
Figuur 18 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen (bron: geopunt.be).	26
Figuur 19 Uitsnede uit de topografische kaart van 1910 (bron: cartesius.be en NGI).	27
Figuur 20 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).	27
Figuur 21 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1979-1990 (bron: geopunt.be).	28
Figuur 22 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2000-2003 (bron: geopunt.be).	28
Figuur 23 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2005-2007 (bron: geopunt.be).	29
Figuur 24 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2009 (bron: geopunt.be).	29
Figuur 25 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).	31
Bijlage: Bouwplan (bron: initiatiefnemer)	

10006
 15.05
 o: 14.05
 x: 13.70

10007
 15.05
 o: 13.82
 b: 13.82
 x: 13.86

10008
 15.08
 o: 14.18
 b: 13.90
 x: 13.70

10003
 15.02
 x: 13.43

10005
 15.00
 o: 13.08
 x: 13.08

10004
 14.91
 o: 13.28
 b: 13.71
 o: 13.20
 x: 13.28

Referentiepaal 2:
 +15.17m TAW

C
 #5 PVC
 BOK: 15.07m

R10
 13.88
 o: 13.34
 x: 13.34

R4
 14.78
 o: 13.28
 x: 13.28

R6
 14.95
 o: 13.33
 b: 13.33
 x: 13.33

Referentiepaal 1:
 +14.94m TAW

Referentiepaal 4:
 +14.24m TAW

Referentiepaal 5:
 +14.48m TAW

Siliconen te voorzien in greppel - oppervlaktewater loopt naar west

AKKER

Moleveld

AKKER 4.25

799C5

799G4

788P

788T

777G

777H

799D6

799C3

799F4

784C

777F

777A2

799Y2

799A3

799K2

784B

777J2

777K

799D3

799B3

799K2

784C

777L2

777K

777A2

799M2

799F3

799K2

784C

777M2

777L2

777A2

799C3

799F3

799K2

799F3

784C

777N2

777M2

777A2

799T5

802G

799K5

B

10001

10000

4400 BOK: 3.37m

14.03, 3.43

14.17

14.28

14.35

14.36

14.40

14.44

14.48

14.52

14.56

14.60

14.64

14.68

14.72

14.76

14.80

14.84

14.88

14.92

14.96

15.00

15.04

15.08

15.12

15.16

15.20

15.24

15.28

15.32

15.36

15.40

15.44

15.48

15.52

15.56

15.60

15.64

15.68

15.72

15.76

15.80

15.84

15.88

15.92

15.96

16.00